

de solvència per part de les entitats financeres d'inversió o de les societats gestores d'organismes d'inversió col·lectiva.

g) El fet de deixar de complir les característiques personals i professionals establertes per la legislació vigent en relació amb els membres del consell d'administració i els membres de la direcció general.

h) El fet de deixar de complir els requisits organitzatius i les condicions de funcionament que s'estableixen en la legislació vigent.

i) El fet de deixar de complir les normes relatives a la protecció de l'inversor d'acord amb la legislació vigent.

j) L'excusa o la resistència a facilitar informació a l'Institut Nacional Andorrà de Finances, directament o mitjançant els auditors externs, que impedeixin conèixer determinats aspectes de les situacions organitzativa, econòmica i patrimonial de l'entitat o del grup que aquesta encapçala.

k) La comissió de més de tres infraccions lleus en el termini d'un any."

Disposició final cinquena

Es modifica l'article 21 de la Llei de regulació del règim disciplinari del sistema financer, de 27 de novembre del 1997, que queda redactat com segueix:

"L'import de les sancions imposades s'ha d'ingressar a l'Institut Nacional Andorrà de Finances, a nom d'aquest Institut."

Disposició final sisena

S'introdueixen les modificacions següents a l'article 4 de la Llei de regulació dels criteris de solvència i liquiditat de les entitats financeres, del 29 de febrer del 1996: en l'apartat que conté l'escalat de ponderació del risc, els números 11 i 14 queden redactats com segueix:

"11. Comptes d'ordre que registren els crèdits documentaris, les línies de crèdit no utilitzades, les operacions de lloguer financer amb opció de compra (leasing), les operacions de gestió de factures amb avançaments total o parcial de tresoreria i altres operacions homologables."

i "14. Crèdits habitatge hipotecaris i operacions de compra de factures."

Disposició final setena

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de ser publicada al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Casa de la Vall, 9 de maig del 2013

Vicenç Mateu Zamora
Sindic General

Nosaltres els copríneps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

François Hollande
President de la
República Francesa
Coprínep d'Andorra

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell
Coprínep d'Andorra

Llei 8/2013, del 9 de maig, sobre els requisits organitzatius i les condicions de funcionament de les entitats operatives del sistema financer, la protecció de l'inversor, l'abús de mercat i els acords de garantia financera

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 9 de maig del 2013 ha aprovat la següent:

lleí 8/2013, del 9 de maig, sobre els requisits organitzatius i les condicions de funcionament de les entitats operatives del sistema financer, la protecció de l'inversor, l'abús de mercat i els acords de garantia financera

Exposició de motius

Aquesta Llei sobre els requisits organitzatius i les condicions de funcionament per a l'exercici de l'activitat de les entitats operatives del sistema financer, la protecció de l'inversor, l'abús de mercat i els acords de garantia financera s'inscriu en la premissa fixada des de l'inici del desenvolupament normatiu del sistema financer, consistent en el fet que Andorra ha de mantenir un sistema financer estructuralment i funcionalment

sòlid i aposta per una clarificació del marc legal vigent a Andorra que regula el sistema financer.

A aquest efecte, la Llei incorpora el règim administratiu bàsic de les entitats operatives del sistema financer que fins a la data s'establia en la Llei 14/2010, del 13 de maig, de règim jurídic de les entitats bancàries i de règim administratiu bàsic de les entitats operatives del sistema financer (en endavant, Llei 14/2010) el qual ha estat objecte de diverses modificacions per tal de clarificar la voluntat del legislador i d'homogeneïtzar el règim administratiu de les entitats operatives del sistema financer als estàndards homologables a nivell internacional en aquesta matèria; i al qual s'han afegit el procés i registre oficial d'actes administratius (antic títol IV de la Llei 14/2010) en tant que part integrant del règim administratiu bàsic de les entitats operatives del sistema financer. En relació amb aquesta nova secció del règim administratiu, destacar que ha estat objecte d'algunes modificacions per tal de tenir en compte les noves casuístiques vinculades a l'expansió internacional de les entitats operatives del sistema financer andorrà, a comptar de l'adopció de la Llei 14/2010.

Així mateix, s'ha aprofitat per incorporar en aquest text legislatiu, les poques disposicions encara vigents de la Llei d'ordenació del sistema financer andorrà, del 27 de novembre del 1993, no contemplades en cap altra referència legal, i consegüentment, un cop feta aquesta incorporació, s'ha procedit a la derogació de dita Llei.

D'altra banda, la Llei també incorpora les disposicions previstes al capítol segon del títol III de la Llei 14/2010 relatives a la protecció de l'inversor les quals també han estat objecte de certes modificacions per tal de clarificar la interpretació de la norma vigent fins a la data i facilitar, així, un adequat compliment per part de les entitats a les quals aplica.

Com a nou element clau de la Llei, cal destacar la incorporació del capítol quart sobre l'ús d'informació privilegiada i la manipulació de mercat, és a dir, l'abús de mercat, que s'inscriu en el marc dels compromisos adquirits per part d'Andorra, amb la firma de l'Acord Monetari, que inclouen la signatura del protocol

d'entesa multilateral de l'Organització Internacional de Comissions de Valors Mobiliaris relatiu a la consulta, la cooperació i l'intercanvi d'informació entre les autoritats competents en matèria de supervisió i inspecció de les pràctiques d'abús de mercat que són signatàries de l'esmentat protocol d'entesa multilateral, en un termini màxim de 18 mesos a partir de l'entrada en vigor de l'Acord Monetari, el passat 1 d'abril del 2012.

Finalment apuntar la incorporació del contingut de la disposició addicional sisena de la Llei 14/2010 relativa als acords de compensació contractual, atesa la seva rellevància, en l'articulat d'aquesta Llei com a capítol cinquè, adaptada a les disposicions establertes a nivell europeu en la Directiva 2002/47/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 6 de juny del 2002, sobre acords de garantia financera modificada per la Directiva 2009/44/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 6 de maig del 2009, que modifica la Directiva 98/26/CE sobre la fermesa de la liquidació en els sistemes de pagaments i de liquidació de valors i la Directiva 2002/47/CE sobre acords de garantia financera, pel que fa als sistemes connectats i als drets de crèdit; directives que també formen part de la secció "Legislació en matèria bancària i financera" de l'annex a l'Acord Monetari.

Així, la Llei sobre els requisits organitzatius i les condicions de funcionament de les entitats operatives del sistema financer, la protecció de l'inversor, l'abús de mercat i els acords de garantia financera s'estructura en cinc capítols, seixanta-tres articles, una disposició addicional, una disposició transitòria, una disposició derogatòria i cinc disposicions finals.

La Llei s'estructura en cinc capítols:

- Primer: Disposicions generals
- Segon: Requisits organitzatius i condicions de funcionament de les entitats operatives del sistema financer
- Tercer: Protecció de l'inversor
- Quart: Sobre l'ús d'informació privilegiada i la manipulació de mercat
- Cinquè: Acords de compensació contractual i acords de garantia financera.

El capítol primer sobre les disposicions generals conté dos articles; el primer defineix succintament l'objecte de la Llei mentre que el segon estableix les definicions contingudes i emprades en aquesta.

El capítol segon, s'estructura en quatre seccions i vint-i-set articles donant continuïtat al que preveïen fins a la data la Llei d'ordenació del sistema financer andorrà del 27 de novembre del 1993 i la Llei 14/2010. La secció primera conté els requisits organitzatius per a l'exercici de l'activitat de les entitats operatives del sistema financer. La secció segona conté les condicions de funcionament per a l'exercici de l'activitat d'aquestes entitats. La secció tercera preveu les obligacions pel que fa a la comptabilitat i a l'auditoria dels comptes anuals. I finalment, la seva secció quarta detalla el procés i el registre oficial d'actes administratius de dites entitats.

Seguidament, el capítol tercer s'estructura en nou articles i conté els requisits per a la protecció de l'inversor donant en aquest cas també continuïtat al que preveïa fins a la data la Llei 14/2010 que recollia els principis establerts en la Directiva comunitària 2004/39/CEE, del Parlament Europeu i del Consell, del 21 d'abril del 2004, coneguda com a MiFID (*Markets in Financial Instruments Directive*) relativa als mercats d'instruments financers.

A continuació, el capítol quart s'estructura en dues seccions i setze articles. La secció primera conté els principis a aplicar per tal d'impedir pràctiques d'abús de mercat; concretament s'estableixen els requisits per tal de prohibir l'ús d'informació privilegiada o la manipulació de mercat amb la finalitat de preservar el bon funcionament dels mercats financers en general així com les potestats de l'INAF com a autoritat administrativa en matèria d'abús de mercat i el marc de cooperació internacional amb altres autoritats competents en matèria de supervisió i investigació de les pràctiques d'abús de mercat; i finalment, una segona secció que estableix el règim sancionador en matèria d'abús de mercat.

Seguidament, el capítol cinquè de la Llei s'estructura en nou articles, i conté les normes que regulen els acords de

compensació contractual o de garantia financera.

Finalment, entre les disposicions de la part final de la Llei, destacar: la disposició addicional que estableix que els capítols primer, segon i tercer d'aquesta Llei queden sotmesos al règim sancionador establert per la Llei de regulació del règim disciplinari del sistema financer de 27 de novembre del 1997; la disposició transitòria que estableix un període transitori de tres mesos per a l'entrada en vigor dels articles 46 i 47, i un període transitori de sis mesos perquè les entitats operatives del sistema financer andorrà s'adaptin a les disposicions establertes en la secció primera i segona del capítol segon i al capítol tercer d'aquesta Llei, amb el benentès que tota la normativa establerta en aquestes disposicions provinents dels capítols primer i segon del títol III de la Llei 14/2010, continuen plenament vigents durant tot aquest període transitori. La disposició final primera que estableix que el Govern, a proposta del ministeri encarregat de les finances ha d'establir la normativa comptable específica per a les entitats operatives del sistema financer i ha de determinar les normes subsidiàries inherents a la seva aplicació i al seu desenvolupament; la disposició final segona habilita l'INAF a establir les obligacions de comunicació a l'INAF de les operacions per compte propi de directius de les entitats operatives del sistema financer amb valors de dita entitat; la disposició final tercera habilita l'INAF a desenvolupar via emissió de comunicats tècnics les disposicions establertes en aquesta Llei; la disposició final quarta preveu la modificació de l'apartat 8 del títol preliminar de la Llei 10/2008, del 12 de juny, de regulació dels organismes d'inversió col·lectiva de dret andorrà i la disposició final cinquena que estableix la data d'entrada en vigor de la Llei.

Per tot l'exposat, la Llei comporta la derogació dels articles 1 a 7, 18 a 44 i 46 a 55 de la Llei 14/2010, del 13 de maig, de règim jurídic de les entitats bancàries i de règim administratiu bàsic de les entitats operatives del sistema financer; del Decret del 12 d'octubre del 2011, pel qual es delega a l'Institut Nacional Andorrà de Finances el desenvolupament de les disposicions establertes als articles 22 a 42 de la Llei 14/2010, del

13 de maig, de règim jurídic de les entitats bancàries i de règim administratiu bàsic de les entitats operatives del sistema financer; i de la Llei d'ordenació del sistema financer andorrà del 27 de novembre del 1993.

Capítol primer. Disposicions generals

Article 1

Objecte de la Llei

L'objecte d'aquesta Llei és establir:

- els requisits organitzatius i les condicions de funcionament per a l'exercici de l'activitat de les entitats operatives del sistema financer;

- els requeriments mínims a seguir per part de les entitats operatives del sistema financer per tal de vetllar per la protecció de l'inversor;

- les obligacions, les prohibicions i el règim sancionador relacionats amb l'abús de mercat per part de qualsevol persona física o jurídica, entès com les operacions basades en l'ús d'informació privilegiada i la manipulació de mercat, per tal de contribuir a la integritat dels mercats financers i d'augmentar la confiança dels inversors en dits mercats; i

- el marc normatiu dels acords de compensació contractual i els acords de garantia financera.

Article 2

Definicions

1) Abús de mercat: l'abús de mercat consisteix en l'ús d'informació privilegiada i la manipulació de mercat.

2) Alta direcció: es consideren alta direcció els administradors i la direcció general de l'entitat.

3) Canals de distribució: qualsevol canal a través del qual la informació es divulga o pot divulgar-se públicament a una o diverses persones.

4) Client: es considera client, tota persona física o jurídica a qui una entitat operativa del sistema financer ofereix un producte o servei en l'exercici de les seves activitats d'acord amb la seva autorització administrativa.

5) Comptes anuals: els comptes anuals es corresponen amb els documents i

la informació previstos en la normativa comptable vigent per al sistema financer.

6) Direcció general: s'entén per membres de la direcció general els que tenen un càrrec de director general o director general adjunt i els que formen part de l'òrgan superior de direcció de l'entitat.

7) Entitat controlada: s'entén per entitat controlada tota empresa en la qual:

a) una persona física o jurídica té la majoria dels drets de vot; o

b) una persona física o jurídica té el dret de nomenar o revocar la majoria dels membres de l'òrgan d'administració, de direcció o de control i, al mateix temps, és accionista o associat d'aquesta empresa, o

c) una persona física o jurídica és accionista o associada i controla sola, en virtut d'un acord conclòs amb altres accionistes o associats d'aquesta empresa, la majoria dels drets de vot dels accionistes o associats d'aquesta, o

d) una persona física o jurídica pot exercir o exerceix efectivament una influència dominant o de control.

8) Anàlisi o altres informacions que recomanin o suggereixin una estratègia d'inversió: el concepte d'estudi o altres informacions que recomanin o suggereixin una estratègia d'inversió es refereix a:

a) la informació elaborada per un analista independent, una entitat financera d'inversió, una entitat bancària, o qualsevol altra persona, física o jurídica l'activitat principal de la qual sigui l'elaboració de recomanacions i que, directament o indirecta, expressi una recomanació d'inversió concreta sobre un instrument financer o sobre un emissor d'instruments financers;

b) la informació elaborada per persones que no siguin les mencionades a la lletra a) que recomani directament una decisió d'inversió concreta relativa a un instrument financer.

9) Influència significativa: s'entén per influència significativa el poder d'intervenir en les decisions de política financera i d'explotació de la participada,

sense arribar a tenir el control absolut ni el control conjunt de la participada.

10) Informació privilegiada: s'entén per informació privilegiada, la informació de caràcter concret, que no s'hagi fet pública i que es refereixi directament o indirecta a un o diversos emissors d'instruments financers o bé a un o diversos instruments financers, i que, si es fes pública, podria influir de manera apreciable sobre la cotització o el preu d'aquests instruments financers o sobre la cotització o el preu d'instruments financers derivats relacionats amb ells.

Pel que fa als instruments derivats sobre matèries primeres, informació privilegiada significa la informació, de caràcter concret, que no s'hagi fet pública, que es refereixi directament o indirecta a un o diversos d'aquests instruments derivats i que els usuaris dels mercats en què es negociïn aquests productes esperarien rebre conformement a les pràctiques acceptades en aquests mercats.

En relació amb les persones encarregades de l'execució de les ordres relatives als instruments financers, també es considera informació privilegiada tota informació tramesa per un client en relació amb les seves pròpies ordres pendents, que sigui de caràcter concret, que es refereixi directament o indirecta a un o diversos emissors d'instruments financers o bé a un o diversos instruments financers i que, si es fes pública, podria tenir repercussions significatives en el preu d'aquests instruments financers o en el preu dels instruments financers derivats relacionats amb ells.

11) Instruments financers: s'entén per instruments financers l'accepció més àmplia del terme, i especialment els que es detallen a continuació:

a) valors negociables;

b) instruments del mercat monetari;

c) participacions d'OIC;

d) contractes d'opcions, futurs, permutes (*swaps*), acords de tipus d'interès a termini i altres contractes de derivats relacionats amb valors, divises, tipus d'interès o rendiments, o altres instruments derivats, índexs financers o mesures financeres que puguin liquidar-se en espècie o en efectiu;

e) contractes d'opcions, futurs, permutes (*swaps*), acords de tipus d'interès a termini i altres contractes de derivats relacionats amb matèries primeres que hagin de liquidar-se en efectiu o que puguin liquidar-se en efectiu a petició d'una de les parts (per motius diferents de l'incompliment o d'un altre fet que dugui a la rescissió del contracte);

f) contractes d'opcions, futurs, permutes (*swaps*) i altres contractes de derivats relacionats amb matèries primeres que puguin liquidar-se en espècie, sempre que es negociïn en un mercat regulat o en un sistema de negociació multilateral;

g) contractes d'opcions, futurs, permutes (*swaps*), acords de tipus d'interès a termini i altres contractes de derivats relacionats amb matèries primeres que puguin ser liquidats mitjançant lliurament físic, no esmentats en l'apartat anterior i no destinats a fins comercials, que presentin les característiques d'altres instruments financers derivats, tenint en compte, entre altres coses, si es liquiden a través de cambres de compensació reconegudes o són objecte d'ajustaments regulars dels marges de garantia;

i) instruments derivats per a la transferència del risc de crèdit;

j) contractes financers per diferències;

k) contractes d'opcions, futurs, permutes (*swaps*), acords de tipus d'interès a termini i altres contractes de derivats relacionats amb variables climàtiques, despeses de transport, autoritzacions d'emissió o tipus d'inflació o altres estadístiques econòmiques oficials, que hagin de liquidar-se en efectiu o que puguin liquidar-se en efectiu a elecció d'una de les parts (per motius diferents de l'incompliment o d'un altre succés que dugui a la rescissió del contracte), així com qualsevol altre contracte derivat relacionat amb actius, drets, obligacions, índexs i mesures no esmentats en els apartats anteriors, que presenten les característiques d'altres instruments financers derivats, tenint en compte, entre altres coses, si es negocien en un mercat regulat o en un sistema de negociació multilateral, si

es liquiden a través de cambres de compensació reconegudes o són objecte d'ajustaments regulars dels marges de garantia.

12) Mercat regulat: un mercat regulat és:

a) tot el que figuri en un dels llistats relatius a aquests mercats dels estats membres de la Unió Europea així com de la resta de mercats de negociació de valors i instruments financers de països tercers autoritzats i/o supervisats per una autoritat que operi d'acord amb els estàndards internacionals en matèria de regulació i supervisió de mercats financers; o

b) qualsevol mercat o sistema multilateral de negociació de valors o instruments financers que disposi de funcionament regular i que estigui sotmès a unes normes establertes per les autoritats competents relatives al funcionament del mercat i a les condicions d'accés, d'admissió a negociació, de transparència i de protecció similars a les dels mercats als quals es refereix l'apartat anterior, i que sigui considerat com a tal per l'INAF.

13) Operador de mercat: una o diverses persones que gestionin i/o actuïn directament en un mercat regulat. L'operador de mercat pot ser el mateix mercat regulat i els seus organismes gestors.

14) Participació qualificada: als efectes d'aquesta Llei, s'entén per participació qualificada la que arriba, de forma directa o indirecta, a un 10 per 100 o més del capital o dels drets de vot en l'entitat participada. També té la consideració de participació qualificada la que, sense arribar al percentatge assenyalat, permeti exercir una influència significativa en l'entitat.

15) Persona en exercici d'un càrrec directiu en un emissor: als efectes d'aquesta Llei, el concepte de persona en exercici d'un càrrec directiu en un emissor es refereix a:

a) la persona que és membre dels òrgans d'administració, de gestió o de supervisió de l'emissor;

b) la persona que és responsable d'alt nivell que, sense ser membre dels òrgans mencionats a la lletra a), té habitualment accés a la informació

privilegiada relacionada, directament o indirecta, amb l'emissor i té competència per adoptar decisions de gestió que afectin el desenvolupament futur i les perspectives empresarials d'aquest emissor.

16) Persona estretament relacionada amb una persona que exerceix un càrrec directiu en un emissor d'instruments financers: als efectes d'aquesta Llei, el concepte de persona estretament relacionada amb una persona que exerceix un càrrec directiu en un emissor d'instruments financers es refereix a:

a) el cònjuge de la persona que exerceix un càrrec directiu o qualsevol persona relacionada amb ella i considerada com equivalent al cònjuge per la legislació andorrana;

b) els fills al càrrec de la persona que exerceix el càrrec directiu, els fills del seu cònjuge i de qualsevol persona relacionada amb ella i considerada com equivalent al cònjuge;

c) altres parents de la persona que exerceix un càrrec directiu, del seu cònjuge i de qualsevol persona relacionada amb ella i considerada com equivalent al cònjuge, i que conviuguin amb ella per un període mínim d'un any; i

d) qualsevol persona jurídica, instruments jurídics de fideïcomís o associació, en la qual ocupi un càrrec directiu una de les persones citades a les lletres a), b) i c) anteriors, o que estigui directament o indirecta controlada per aquesta persona, o que s'hagi creat per a benefici d'aquesta persona, o els beneficis econòmics de la qual siguin en gran mesura equivalents als d'aquesta persona.

17) Recomanació d'inversió: s'entendrà per recomanació d'inversió l'anàlisi o qualsevol altra informació que recomani o suggereixi una estratègia d'inversió, de manera explícita o implícita, relacionada amb un o diversos instruments financers o amb els emissors d'aquests, inclosa qualsevol opinió sobre el valor present o futur o sobre el preu de dits instruments, el destí dels quals siguin els canals de distribució o el públic.

18) Valors negociables: s'entenen per valors negociables les categories de

valors que són negociables en el mercat de capitals, a excepció dels instruments de pagament, com:

- a) accions de societats i altres valors equiparables a les accions de societats, associacions o altres entitats i certificats de dipòsit representatius d'accions;
- b) obligacions o altres formes de deute titulat, inclosos els certificats de dipòsit representatius d'aquests valors; i
- c) tots els altres valors que atorguen el dret a adquirir o a vendre aquests valors negociables o que donen lloc a una liquidació en efectiu, determinada per referència a valors negociables, divises, tipus d'interès o rendiments, matèries primeres o altres índexs o mesures.

Capítol segon. Requisits organitzatius i condicions de funcionament de les entitats operatives del sistema financer

Article 3 Àmbit d'aplicació

Els requisits organitzatius i les condicions de funcionament establerts en aquest capítol són d'aplicació per a l'exercici de l'activitat de les entitats operatives del sistema financer les quals estan formades pels quatre tipus següents:

- a) Entitats bancàries;
- b) Entitats financeres -no bancàries- de crèdit especialitzat;
- c) Societats gestores d'organismes d'inversió col·lectiva;
- d) Entitats financeres d'inversió:
 - societats financeres d'inversió;
 - agències financeres d'inversió;
 - societats gestores de patrimonis;
 - assessors financers.

Secció primera. Requisits organitzatius

Article 4 Adhesió a associacions professionals

Totes les entitats operatives del sistema financer han d'estar adherides a una associació professional que, a més de vetllar pels interessos generals dels seus membres, ha de prendre aquelles iniciatives orientades a millorar els estàndards

tècnics del sector; propiciar una cooperació sectorial respectuosa amb l'exercici de la competència recíproca; assegurar la transparència en l'aplicació de condicions als clients i procurar el compliment de les normes deontològiques inherents a la professió.

L'associació professional serà l'interlocutor habitual de l'INAF per a les qüestions d'interès general del sector.

En cas d'entitats pertanyents a un grup, el compliment de l'obligació establerta en aquest article es pot assolir a nivell de grup. Per tant, la representació dels interessos de les entitats financeres participades per altres entitats operatives del sistema financer pot ser duta a terme a través de l'associació professional a la qual pertanyi l'entitat operativa del sistema financer capçalera del grup.

Article 5 Normes de conducta

1. Les entitats operatives del sistema financer han de vetllar pel bon funcionament i l'estabilitat del sistema financer i, a aquest efecte, estan obligades a evitar qualsevol pràctica que pugui infringir els bons usos i costums o posar en perill els principis ètics i de conducta professional del sector financer.

2. Les entitats operatives del sistema financer, en el desenvolupament de les seves activitats, han d'actuar amb honestat, imparcialitat i professionalitat, en el millor interès dels clients i, en particular, complir les disposicions contingudes en la legislació vigent.

3. Addicionalment, l'INAF pot dictar comunicats tècnics específics dirigits a establir directrius sobre normes ètiques i de conducta aplicables a les entitats operatives del sistema financer d'acord amb estàndards internacionals àmpliament reconeguts.

4. Les entitats operatives del sistema financer, l'alta direcció, els seus empleats i els seus agents financers estan sotmesos al deure de secret en l'àmbit laboral i al secret professional. A aquest efecte, han d'adoptar totes les mesures de prudència i cautela que siguin convenients amb vista a la salvaguarda d'aquest deure de secret. La violació del deure de secret en l'àmbit laboral i el secret professional, llevat de causa legal de justificació,

és constitutiva de delictes en els termes previstos en el Codi penal.

5. Les entitats operatives del sistema Financer actuaran d'acord amb els principis que conformen el concepte de Responsabilitat Social Corporativa i informaran periòdicament de la seva actuació específica en aquesta matèria.

Article 6 Requisits organitzatius

1. Les entitats operatives del sistema financer han de disposar de sòlids procediments de govern corporatiu, inclosa una estructura organitzativa adequada i proporcionada a la naturalesa, l'escala i la complexitat de la seva activitat, als riscos als quals està exposada i a la naturalesa i la tipologia de serveis prestats. Així mateix, dita estructura organitzativa ha de ser clara, amb línies de responsabilitat ben definides, transparents i coherents, així com procediments eficaços d'identificació, gestió, control i comunicació dels riscos als quals l'entitat estigui o pugui estar exposada com ara el risc creditici, el risc de liquiditat, el risc canviari, el risc de tipus d'interès, el risc operacional o el risc reputacional, juntament amb mecanismes adequats de control intern, inclosos procediments administratius i comptables. L'INAF precisa, mitjançant l'emissió de comunicats tècnics, quins són els riscos que específicament han de ser contemplats per les polítiques de gestió de riscos de les entitats operatives del sistema financer.

2. El consell d'administració de les entitats operatives del sistema financer defineix el nivell de risc que l'entitat està disposada a assumir, i aprova les corresponents polítiques de gestió de riscos, en supervisa periòdicament el compliment i adopta les mesures adequades per esmenar qualsevol deficiència.

3. El consell d'administració de les entitats operatives del sistema financer ha d'aprovar el codi ètic i de conducta, les polítiques de control intern i les polítiques de compliment normatiu, i supervisar-ne periòdicament el compliment així com adoptar les mesures adequades per esmenar qualsevol deficiència.

4. Les entitats operatives del sistema financer han d'establir, mantenir i aplicar polítiques i procediments adequats i suficients per garantir que l'entitat, l'alta

direcció, el seu personal i els agents financers que designa compleixin les obligacions establertes en aquesta Llei i en qualsevol altra legislació vigent.

5. Les entitats operatives del sistema financer que encapçalin un grup de societats han de rebre de les seves filials a l'estranger la informació necessària per vetllar perquè el grup doni compliment als requisits organitzatius establerts en aquest article, així com per efectuar el seguiment i la supervisió de les seves filials i la gestió dels seus riscos. A més, aquestes entitats han de rebre de les seves filials a l'estranger la informació necessària per poder donar compliment als requeriments de l'INAF en el marc de l'exercici de les funcions que li són encomanades per la legislació vigent.

Article 7

Organització tècnica i administrativa

1. Les estructures tècniques i l'organització administrativa i, d'una manera especial, les polítiques i els procediments interns de control, de compliment normatiu, de gestió de riscos, de seguretat dels sistemes d'informació, de confidencialitat i integritat de les dades i de continuïtat de negoci, de les entitats operatives del sistema financer han de mantenir uns estàndards de qualitat homologables internacionalment en el sector i propiciar el desenvolupament de les activitats en condicions que facilitin la seva qualitat i la seva seguretat.

2. Les entitats operatives del sistema financer han de disposar d'uns sistemes d'informació, de gestió, administratius, comptables i de control, funcionalment autònoms en relació amb les eventuais entitats vinculades, sense perjudici que aquestes últimes participin en la seva implantació. En cas que l'entitat ho consideri apropiat, pot sol·licitar una autorització excepcional a l'INAF respecte a aquest requeriment d'organització tècnica i administrativa.

3. Les entitats operatives del sistema financer han de disposar dels mitjans tècnics i humans necessaris per al desenvolupament de les seves activitats que siguin adequats a la naturalesa, l'escala i la complexitat de la seva activitat, als riscos als quals estan exposades i a la naturalesa i la tipologia dels productes i serveis prestats. En especial, les entitats

operatives del sistema financer han de disposar dels mitjans tècnics i humans necessaris per garantir la confidencialitat i la integritat de les dades de què disposen, així com la continuïtat i la regularitat de la prestació dels serveis que garanteixi, en cas d'interrupció dels seus sistemes i procediments, la preservació de les dades, la continuïtat de les funcions essencials i el manteniment de serveis i, quan sigui possible, l'oportuna recuperació de dites dades, de les funcions i el restabliment complet dels serveis prestats.

4. Les entitats operatives del sistema financer han de fer un seguiment i una avaluació periòdica de l'adequació i l'eficàcia de la seva organització tècnica i administrativa.

Article 8

Externalització de funcions

Les entitats operatives del sistema financer que confiïn a un tercer, prèvia autorització de l'INAF, la realització de funcions operatives rellevants per a la prestació de serveis i la realització d'activitats de manera continuada i satisfactòria, han d'adoptar mesures adequades per evitar que augmenti indègudament el risc operatiu; en cap cas l'externalització de funcions pot comportar l'exoneració de la responsabilitat de les entitats operatives del sistema financer davant dels seus clients.

Secció segona. Condicions de funcionament

Article 9

Funció de compliment normatiu

1. Les entitats operatives del sistema financer han de tenir un òrgan de compliment normatiu que, actuant amb independència funcional, dugui a terme la supervisió, el seguiment i la verificació del compliment permanent i eficaç de les obligacions legals i reguladores, de les normes ètiques i de conducta i de les polítiques internes de l'entitat, per part de l'entitat, l'alta direcció, el seu personal i els agents financers que designa, per tal de protegir els clients i reduir el risc de compliment i altres riscos associats a les seves activitats.

2. Per garantir que l'òrgan de compliment normatiu operi de forma adequada i amb independència funcional, les

entitats s'han d'assegurar que compleixen les condicions següents:

a) l'òrgan de compliment normatiu ha d'estar dotat de l'autoritat, els recursos tècnics necessaris i els recursos humans amb l'experiència i coneixements adequats per vetllar pel correcte desenvolupament de les seves funcions i tenir accés a tota la informació pertinent;

b) s'ha de nomenar un responsable de compliment normatiu que s'ha d'encarregar del desenvolupament de la funció, així com d'elaborar informes periòdics sobre compliment per, entre altres, facilitar l'avaluació i la supervisió de l'adequat compliment de les polítiques per part de l'alta direcció; i

c) les persones encarregades d'aquesta funció no poden participar en la realització dels serveis o les activitats que controlen.

3. En el cas d'entitats pertanyents a un grup, el compliment de l'obligació continguda en aquest article es podria assolir en l'àmbit del grup prèvia autorització de l'INAF.

4. En qualsevol cas, les entitats operatives del sistema financer no estan obligades a complir amb la condició prevista a la lletra c) de l'apartat 2, sempre que en funció del volum, l'escala i la complexitat de les seves activitats puguin demostrar que el compliment de tal requisit no resulta proporcionat, i que el procediment per verificar el compliment normatiu continua sent eficaç.

Article 10

Funció de gestió del risc

1. Les entitats operatives del sistema financer han de tenir una funció de gestió de riscos que desenvolupi les següents tasques:

a) assessorar l'alta direcció en relació amb l'establiment de polítiques de gestió del risc i en la determinació del nivell de tolerància al risc de l'entitat;

b) establir, aplicar i mantenir procediments de gestió del risc que permetin identificar, avaluar, gestionar, controlar i elaborar informes de gestió dels riscos derivats de les activitats de l'entitat;

c) adoptar mesures, processos i mecanismes eficaços per gestionar els riscos associats a les activitats, els processos i els sistemes de l'entitat en funció del nivell de tolerància al risc aprovat pel consell d'administració; i

d) comprovar:

i) que les polítiques i els procediments de gestió dels riscos de l'entitat són adequats i eficaços;

ii) el nivell de compliment, per l'entitat i per les persones competents, de les polítiques, els processos, els procediments i els mecanismes definits i establerts per vetllar per una adequada gestió del risc a què es refereixen les lletres b) i c) anteriors; i

iii) que les mesures adoptades per fer front a qualsevol deficiència en el disseny o en l'aplicació de les polítiques, els procediments, les mesures, els processos i els mecanismes són adequats i eficaços, i indiquen aquells casos en què el personal de l'entitat no compleixi aquestes mesures, processos i mecanismes, o no apliqui les polítiques i els procediments.

2. Les entitats operatives del sistema financer han de tenir, quan resulti proporcionat d'acord amb la naturalesa, l'escala i la complexitat de la seva activitat, dels riscos als quals està exposada i de la naturalesa i tipologia dels productes i serveis prestats, un òrgan que, actuant de forma adequada i independent, compleixi les condicions següents:

a) estar dotat dels recursos tècnics necessaris i de recursos humans amb l'experiència i coneixements adequats per vetllar pel correcte desenvolupament de les seves funcions;

b) nomenar un responsable de gestió del risc que ha de ser responsable de l'òrgan de gestió de risc, així com d'elaborar informes periòdics sobre gestió de riscos per, entre altres, facilitar l'avaluació i la supervisió de l'adequat compliment de les polítiques, els procediments i els mecanismes de gestió del risc de l'entitat a l'alta direcció; i

c) les persones encarregades d'aquesta funció no poden participar en la realització dels serveis o les activitats que controlen.

3. En el cas d'entitats pertanyents a un grup, el compliment de l'obligació continguda en aquest article es pot assolir en l'àmbit del grup prèvia autorització de l'INAF.

4. En qualsevol cas, amb independència de l'existència, o no, d'un òrgan de gestió de riscos; totes les entitats operatives del sistema financer han de poder demostrar que la funció de gestió del risc exercida és eficaça.

Article 11

Funció d'auditoria interna

1. Les entitats operatives del sistema financer han de tenir, quan resulti proporcionat d'acord amb la naturalesa, l'escala i la complexitat de la seva activitat, dels riscos als quals estan exposades i de la naturalesa i tipologia dels productes i serveis prestats, un òrgan que, actuant amb independència, desplegui la funció d'auditoria interna amb l'objecte d'examinar, avaluar i supervisar l'adequació i l'eficàcia del sistema de control intern, formular conclusions i recomanacions i verificar la seva implantació per contribuir a la millora del sistema de control intern i del govern corporatiu. A aquest efecte, hauran d'elaborar, mantenir i executar un pla d'auditoria basat en riscos.

2. En el cas que l'obligació contemplada a l'apartat 1 sigui aplicable, s'ha de nomenar una persona de l'entitat com a responsable de l'òrgan d'auditoria interna, amb suficient experiència, coneixements i autoritat per promoure la independència i el correcte funcionament de la funció d'auditoria interna així com l'adequada consideració de les comunicacions dels treballs realitzats i de les accions apropiades sobre les recomanacions efectuades.

Aquesta persona és responsable del desenvolupament de la funció, de l'elaboració dels corresponents informes periòdics a l'alta direcció, els quals destacaran les conclusions i les recomanacions més significatives, així com el seguiment de l'efectivitat de les mesures adoptades.

Així mateix, la funció d'auditoria interna haurà d'elaborar anualment un informe que reculli l'opinió d'auditoria interna en relació amb el disseny i l'efectivitat operativa del sistema de control

intern i de gestió de riscos de l'entitat. Aquest informe ha d'anar destinat a l'alta direcció per a la seva avaluació i la corresponent actuació, si escau. Una còpia d'aquest informe anual ha de ser tramesa a l'INAF en el decurs del primer semestre següent al tancament de l'exercici de referència.

La unitat que garanteix el desenvolupament de la funció d'auditoria interna ha d'estar dotada dels recursos tècnics i humans amb l'experiència necessària per al correcte desenvolupament de les seves funcions.

3. L'univers a auditar per l'òrgan d'auditoria interna ha d'incloure:

a) les funcions externalitzades en tercers entitats; i

b) les activitats autoritzades realitzades per agents de l'entitat, en especial, les activitats en relació amb els procediments de comercialització així com amb el compliment de les obligacions d'informació i de les normes ètiques i de conducta que resultin d'aplicació.

4. En el cas d'entitats pertanyents a un grup, el compliment de l'obligació continguda en aquest article es pot assolir en l'àmbit del grup prèvia autorització de l'INAF.

Article 12

Protecció dels actius dels clients

1. Les entitats operatives del sistema financer, quan tinguin a la seva disposició actius dels seus clients, han d'adoptar mesures raonables per protegir els drets dels seus clients sobre els instruments financers i els fons que els confien, impedir-ne la utilització indeguda i establir registres que permetin distingir els actius de cada client i els propis. Per això, els instruments financers i l'efectiu de clients han d'estar dipositats en un compte o en comptes diferents d'aquells en els quals es dipositen els instruments financers i l'efectiu pertanyents a la pròpia entitat, mitjançant comptes amb diferent denominació en la comptabilitat del tercer o altres mesures equivalents amb les quals s'aconsegueixi el mateix nivell de protecció dels actius dels clients.

2. Excepte les entitats bancàries, que poden mantenir dipòsits i altres fons reemborsables dels seus clients d'acord amb la legislació vigent, la resta d'entitats

operatives del sistema financer que rebin efectiu de clients l'han de dipositar ràpidament en un banc central, en una entitat bancària andorrana, en una entitat bancària pertanyent a un país de l'OCDE o en una entitat bancària pertanyent a un país que estigui subjecte a uns estàndards de regulació i supervisió que l'INAF consideri equivalents als vigents a Andorra.

3. En tot cas, les entitats operatives del sistema financer que siguin dipositàries, custodis o dipositin en tercers, instruments financers i/o efectiu, han de complir els requisits següents:

a) mantenir tots els registres i els comptes que siguin necessaris per permetre'ls, en qualsevol moment i sense demora, distingir els actius d'un client dels actius d'altres clients, i dels seus propis actius;

b) mantenir els registres i els comptes de forma que se'n garanteixin l'exactitud i, en especial, la correspondència amb els instruments financers i l'efectiu dels clients;

c) adoptar les mesures raonables per garantir que els instruments financers o l'efectiu dels clients rebuts provinents de la liquidació de l'ordre executada s'assignin al compte del client d'acord amb els estàndards de liquidació del mercat corresponent;

d) conciliar regularment els seus comptes i registres interns amb els dels tercers en poder dels quals estiguin aquells actius, ja sigui en un compte individual, en un compte global o compte òmnibus; i

e) adoptar mesures organitzatives adequades per gestionar amb cura i diligència els actius dels clients i/o els drets relacionats amb aquests actius, d'acord amb les seves instruccions estrictes o, en el seu defecte, en les millors condicions possibles.

4. Les entitats operatives del sistema financer, quan tinguin a la seva disposició actius dels seus clients, han d'establir per escrit la política i els procediments per garantir la protecció d'aquests actius d'acord amb el volum i la complexitat d'activitats vinculades a l'administració i la custòdia d'actius dels clients. Aquesta política ha d'incloure informació sobre

els procediments de selecció i d'avaluació continuada dels dipositaris o custodis on es dipositen els actius dels clients i els factors que es prenen en consideració en la seva selecció i en el seu manteniment. Finalment, les entitats han de posar a disposició dels clients que ho sol·licitin un document actualitzat que contingui la relació dels dipositaris i custodis on es dipositen els actius dels clients.

Article 13

Gestió dels conflictes d'interès

1. Les entitats operatives del sistema financer han d'adoptar les mesures organitzatives i administratives adequades per detectar i evitar que els conflictes d'interès que puguin sorgir en el moment de la prestació de qualsevol servei d'inversió o auxiliar entre la mateixa entitat, l'alta direcció, el personal, els agents financers designats per l'entitat i els seus clients o entre clients, puguin perjudicar els interessos d'un o de diversos clients.

2. A aquest efecte, s'entén que hi ha conflictes d'interès en la prestació d'un servei quan l'entitat operativa del sistema financer, les persones referides a l'apartat anterior o un altre client o clients tenen un interès en la prestació del servei, o en el seu resultat, que és diferent de l'interès del client al qual es presta el servei i es pot generar un perjudici a aquest darrer, o quan un altre client o clients poden obtenir un guany o evitar una pèrdua i hi ha la possibilitat de pèrdua concomitant per al client al qual es presta el servei.

3. Les entitats operatives del sistema financer han d'establir per escrit la política i els procediments de prevenció i solució dels conflictes d'interès adequats a la seva dimensió, l'organització, el volum i la complexitat de les seves activitats. Els directius, els empleats i els agents financers, o qualsevol persona vinculada per una relació de control, estan sotmesos a les mateixes regles de prevenció i solució dels conflictes d'interès establertes per a l'entitat.

Article 14

Transparència

1. Amb la finalitat de protegir els interessos legítims de la clientela de les entitats operatives del sistema financer s'estableix que el document o els

documents que plasmen l'acord entre l'entitat i el client, així com qualsevol contracte, es formalitzin per escrit o en qualsevol altre suport durador, que reflecteixin amb claredat les obligacions i els drets de les parts, que es posi a disposició del client un exemplar del document signat per l'entitat i que les entitats facin conèixer a la seva clientela les condicions, incloent els costos, de les seves operacions.

2. Les entitats han d'informar els seus clients amb la màxima celeritat possible, tenint en compte els sistemes de comunicació establerts entre les entitats i el client, les incidències rellevants relatives a les operacions contractades per ells, i han de recollir immediatament noves instruccions, si escau.

3. Les entitats operatives del sistema financer han d'establir, aplicar i mantenir procediments efectius i transparents que permetin un tractament raonable i ràpid de les reclamacions presentades pels clients o potencials clients, i han de guardar un registre de cada reclamació i de les mesures adoptades per a la seva resolució.

Article 15

Registres

1. Les entitats operatives del sistema financer han de crear un registre que inclogui el document o els documents que plasmen els acords entre l'entitat i el client i que continguin els drets i les obligacions de cadascuna de les parts i les altres condicions en què l'entitat presta el servei.

2. Les entitats operatives del sistema financer han de portar un registre de tots els tipus d'operacions i serveis que realitzin i, en tot cas, com a mínim, un registre d'ordres i un registre d'operacions. Aquests registres s'han de mantenir durant, com a mínim, 5 anys des de la data de recepció de l'ordre o d'execució de l'operació i, quan l'entitat hagi efectuat una comunicació d'operació sospitosa en matèria d'abús de mercat davant de l'INAF, ha de mantenir els corresponents registres, com a mínim, 5 anys des de la data de dita comunicació i, en tot cas, fins a la data de tancament de la investigació si escau. Si transcorregut aquest període, continués obert un procediment administratiu o judicial en relació amb

les ordres o operacions objecte d'aquests registres, aquests s'hauran de conservar fins a la data de finalització dels procediments esmentats.

3. Aquest registre ha de ser suficient per permetre la supervisió del compliment dels requeriments previstos en la legislació vigent i, en especial, de totes les obligacions de les entitats que ofereixin serveis d'inversió respecte als seus clients o a potencials clients.

4. Les entitats operatives del sistema financer han de conservar els registres que s'esmenten en els apartats anteriors en un suport que permeti l'emmagatzematge de forma que aquests registres estiguin adequadament salvaguardats i, d'acord amb la legislació vigent, siguin accessibles per a l'entitat, els seus clients, els seus auditors, l'INAF, o qualsevol altra autoritat que hi hagi de tenir accés.

5. Les disposicions establertes en els apartats precedents d'aquest article s'apliquen sense perjudici del compliment de les normes en vigor que regulen l'obligació de conservació dels documents comptables i contractuals.

Article 16

Informació als clients

1. Les entitats operatives del sistema financer han de posar a disposició dels seus clients, en temps i forma, la informació necessària per permetre que els clients puguin prendre les seves decisions amb coneixement íntegre dels riscos i dels costos associats als serveis i productes o operacions.

2. Les entitats operatives del sistema financer han de posar a disposició dels seus clients informes adequats corresponents als serveis prestats a dits clients i a les operacions per compte d'aquests; aquests informes han d'incloure el detall dels costos i les despeses associats a dits serveis o operacions.

3. Les entitats operatives del sistema financer han de posar a disposició dels seus clients o potencials clients tota la informació prevista en la normativa vigent.

Article 17

Publicitat

Les comunicacions publicitàries de les entitats operatives del sistema financer

han de ser transparents, imparcials, clares i no enganyoses. Així mateix, han de ser comprensibles pel públic objectiu al qual van dirigides, han de ser clarament identificables com a comunicacions publicitàries i han de donar compliment a tot el marc normatiu vigent en aquesta matèria.

Secció tercera. Comptabilitat i auditoria dels comptes anuals

Article 18

Comptes anuals

1. Les entitats operatives del sistema financer han de formular comptes anuals individuals.

2. Els grups d'entitats operatives del sistema financer, segons l'establert a l'apartat següent, han de formular comptes anuals consolidats.

3. Els grups d'entitats operatives del sistema financer són tots aquells grups de societats en què la societat dominant és una entitat operativa del sistema financer o té com a activitat principal la tinença de participacions en una o més entitats operatives del sistema financer, i aquells grups en què, incloent una o més entitats operatives del sistema financer, l'activitat d'aquestes sigui la més important del grup.

4. Els comptes anuals individuals i consolidats de les entitats operatives del sistema financer inclouran els estats financers i la informació establerts en la legislació comptable vigent. Aquests documents han de reflectir amb claredat la imatge fidel del patrimoni, de la seva situació financera, dels resultats de les seves operacions, dels fluxos d'efectiu i de la naturalesa dels riscos de l'entitat o del grup.

5. La formulació dels comptes anuals de les entitats mencionades a l'apartat anterior s'ha de subjectar als principis comptables, a les normes de valoració i classificació, així com als models de presentació d'estats financers establerts per la normativa vigent.

6. Les entitats operatives del sistema financer han d'ajustar el seu exercici econòmic a l'any natural.

Article 19

Auditories externes

1. Les entitats operatives del sistema financer tenen l'obligació d'auditar els seus comptes anuals individuals i, en el seu cas, consolidats. Les entitats operatives del sistema financer creades durant el darrer trimestre de l'any poden sol·licitar autorització a l'INAF per quedar excloses d'aquesta obligació durant el primer any, sempre que l'INAF ho consideri apropiat d'acord amb la naturalesa, l'escala i la complexitat de la seva activitat, dels productes i serveis prestats i dels riscos als quals està exposada. En aquest cas, han de presentar la comptabilitat d'aquest darrer trimestre juntament amb la comptabilitat corresponent a l'exercici següent en el segon exercici.

2. Sense perjudici de les normes tècniques instrumentals de l'INAF relatives als comptes anuals, les entitats mencionades a l'apartat primer han de trametre a l'INAF anyalment un exemplar dels seus comptes anuals individuals i consolidats, juntament amb el corresponent informe d'auditoria. La tramesa dels estats financers auditats a l'INAF s'ha de dur a terme en el decurs dels tres mesos següents al tancament de l'exercici o període objecte d'auditoria.

3. Les entitats operatives del sistema financer han de tenir contractada en tot moment una entitat auditora responsable de l'auditoria externa dels seus comptes anuals. Aquesta designació ha de ser aprovada per la junta general d'accionistes de les entitats operatives del sistema financer, responsables del nomenament dels auditors externs, a partir d'una proposta del consell d'administració i prèvia autorització de l'INAF. Per tal de donar compliment als preceptes establerts en aquesta Llei, el nomenament d'auditors ha de garantir que una entitat auditora és en tot moment responsable de l'auditoria de l'entitat operativa del sistema financer.

4. Sempre que sigui possible, les entitats mencionades a l'apartat primer i les entitats participades i controlades per qualsevol d'aquestes entitats han de tenir contractada la mateixa firma d'auditoria.

5. L'auditor extern i/o l'entitat auditora han d'esser independents de l'entitat

auditada i no participar en la presa de decisions d'aquesta última. En aquest sentit, l'entitat auditora i/o l'auditor extern no poden mantenir cap relació professional o laboral, ja sigui directament o indirecta, amb l'entitat auditada. L'entitat auditora i/o l'auditor extern no poden mantenir cap relació financera, comercial o d'un altre tipus, ja sigui directament o indirecta, amb l'entitat auditada, sobre la base de la qual l'INAF pugui arribar a la conclusió que la independència de l'entitat auditora i/o l'auditor extern estigui compromesa. Si la independència de l'auditor extern i/o l'entitat auditora es veïés compromesa per qualsevol factor, l'auditor extern i/o l'entitat auditora tenen l'obligació d'establir les salvaguardes necessàries per reduir aquests factors i evitar comprometre així la seva independència. En el supòsit que les salvaguardes no redueixin adequadament els factors que comprometen la seva independència, l'auditor extern o l'entitat auditora s'abstindrà de realitzar l'auditoria.

6. Els auditors externs i les entitats auditores han de respectar les normes ètiques professionals més exigents. En aquest sentit, els auditors externs i les entitats auditores han de tenir en consideració els principis reflectits en el Codi ètic de la Federació Internacional de Comptables (IFAC).

7. L'entitat auditora és nomenada per un període màxim de 4 anys renovable, sense que en cap cas el còmput global d'aquest nomenament pugui excedir els 8 anys consecutius. Al venciment de cada nomenament, el consell d'administració de les entitats operatives del sistema financer, o la comissió del consell delegada a aquest efecte, ha de dur a terme un procés d'avaluació del seu auditor per considerar la conveniència o no de renovar-lo. Aquest procés d'avaluació ha de permetre avaluar si l'auditor ha complert amb les seves obligacions legals, reguladores i professionals en el desenvolupament del seu mandat. El consell d'administració ha d'informar l'INAF dels criteris emprats per a aquesta avaluació i la seva conclusió i, en el seu cas, sol·licitar la corresponent autorització prèvia i, posteriorment, ha d'informar la junta general d'accionistes i proposar-li la renovació o el canvi d'auditor. En tot cas, l'entitat auditora no pot tornar

a ser contractada de nou fins passats dos anys des de la finalització del darrer contracte.

8. Contractar un soci diferent de la mateixa entitat auditora, malgrat el fet que pertanyi a una filial d'un altre país, no es considera compliment del que es disposa en l'apartat anterior.

9. La direcció i la signatura dels treballs d'auditoria poden correspondre a un o diversos socis d'una mateixa entitat auditora. Els informes d'auditoria no poden anar signats amb l'anagrama de l'entitat esmentada i és necessària la signatura dels socis responsables que han estat al càrrec del treball de camp dut a terme en l'entitat auditada. Els informes no poden ser signats per altres socis de la mateixa entitat que no hagin participat en el treball.

10. En cas que els auditors externs tinguin coneixement de l'existència d'elements susceptibles d'afectar significativament l'estabilitat de les entitats mencionades a l'apartat primer, n'han d'emetre un informe amb caràcter immediat i l'entitat auditada té l'obligació de remetre'n una còpia a l'INAF. Si en el termini de cinc dies hàbils l'auditor no té constatació fefaent que s'ha produït aquesta tramesa, ha d'enviar directament una còpia de l'esmentat informe a l'INAF. En cas de canvi d'auditors, l'entitat auditora que ha de donar compliment a aquest requeriment és la que té vigent el seu nomenament per part de la junta general d'accionistes.

11. L'entitat auditora externa o els auditors han de facilitar a l'INAF, a part de la informació i els informes complementaris establerts en la legislació vigent i en les normes tècniques instrumentals de l'INAF, tota la informació sol·licitada per l'INAF en relació amb els treballs d'auditoria duts a terme per l'auditor en una entitat operativa del sistema financer andorrà.

12. L'auditoria dels comptes anuals individuals i consolidats de les entitats operatives del sistema financer s'ha de realitzar d'acord amb l'establert a les Normes Internacionals d'Auditoria emeses per l'*International Auditing and Assurance Standards Board*. S'habilita l'INAF a establir normes complementà-

ries a les esmentades en el punt anterior sempre que ho consideri oportú.

13. Les entitats d'auditoria i els seus empleats o auditors externs, en el marc de les seves actuacions en entitats operatives del sistema financer andorrà, estan sotmesos al deure de secret en l'àmbit laboral i al secret professional. A aquest efecte, han d'adoptar totes les mesures de prudència i cautela que siguin convenients amb vista a la salvaguarda d'aquest deure de secret. La violació del deure de secret en l'àmbit laboral i/o del secret professional, llevat de causa legal de justificació, és constitutiva de delictes en els termes previstos en el Codi penal.

14. Les entitats d'auditoria o els auditors que incompleixen les obligacions derivades dels apartats anteriors i/o que no executin les exigències i els encàrrecs de l'INAF establerts en els mitjans de supervisió i control referits en el règim disciplinari del sistema financer, podran ser sancionats amb una sanció de 1.000 fins a 30.000 euros i la seva inhabilitació professional a Andorra per un període no superior a cinc anys, si l'incompliment s'ha produït per negligència; o amb una sanció de 30.001 fins a 150.000 euros i la seva inhabilitació professional definitiva a Andorra, si l'incompliment s'ha produït de forma intencionada.

15. Per a la graduació de les sancions a les entitats d'auditoria o als auditors, dins dels límits establerts en el punt precedent, s'ha de tenir en compte la gravetat del perill creat i/o dels perjudicis ocasionats i les sancions fermes que els hagin estat imposades durant els últims cinc anys.

Secció quarta. Procés i registre oficial d'actes administratius

Article 20

Actes sotmesos a comunicació inicial, autorització prèvia i/o inscripció

1. Estan sotmesos a comunicació inicial escrita a l'INAF, amb caràcter previ a l'inici de tota actuació de l'entitat i del procés d'autorització prèvia, determinats fets significatius. L'entitat operativa del sistema financer andorrà ha de comunicar a l'INAF la seva intenció d'efectuar o d'iniciar les actuacions encaminades a tal

propòsit, ha d'aportar les informacions, els documents i les dades disponibles en aquell moment, i ha de destacar especialment la motivació i l'objectiu estratègic de l'operació o fet comunicat.

Està sotmesa a aquesta comunicació inicial la intenció d'efectuar les següents actuacions:

a) l'adquisició de participacions en entitats o activitats empresarials, andorranes o estrangeres, incloent la creació d'entitats o activitats empresarials a l'estranger, amb vocació de permanència;

b) la dissolució d'entitats, la finalització d'activitats empresarials o la transmissió de participacions en alguna d'aquestes entitats o activitats empresarials, andorranes o estrangeres;

c) les fusions, escissions i altres operacions de reestructuració societària de les entitats operatives del sistema financer o de les seves participades, sempre que siguin entitats controlades per aquestes, o qualsevol altra operació corporativa rellevant;

d) la modificació de l'objecte social en entitats que realitzen, o que es pretén que realitzin, activitats financeres;

e) la intenció d'efectuar actuacions que puguin afectar significativament les estructures organitzativa i/o operativa, inclosos els recursos i els mitjans necessaris per desenvolupar l'activitat de l'entitat operativa del sistema financer o de les seves participades;

f) qualsevol altre fet que l'entitat consideri que és significatiu pel seu impacte en els resultats, la solvència o l'estabilitat de l'entitat operativa del sistema financer o del seu grup.

2. Les entitats operatives del sistema financer han de sol·licitar a l'INAF l'autorització prèvia i/o la inscripció en els seus registres dels actes següents:

a) Actes sotmesos a l'autorització prèvia de l'INAF i a la inscripció posterior:

i) els canvis en l'accionariat de l'entitat operativa del sistema financer andorrà quan suposin que algun dels accionistes assoleixi, augmenti o redueixi una participació qualificada o que, amb independència de la seva participació,

assoleixi representació al consell d'administració de l'entitat;

ii) els canvis i els nomenaments de l'alta direcció de les entitats operatives del sistema financer andorrà, inclosos els canvis de càrrec o de funció dels membres de l'alta direcció;

iii) els canvis i els nomenaments de l'alta direcció amb responsabilitat a nivell de grup en el marc d'una entitat operativa del sistema financer que forma part d'un grup, i en la qual, a banda dels càrrecs corresponents a l'alta direcció de la matriu, es creïn càrrecs d'alta direcció amb responsabilitat a nivell de grup diferents als de la matriu individualment considerada;

iv) les ampliacions o reduccions del capital social, encara que no suposin un canvi de participació dels accionistes, tant de les entitats operatives del sistema financer andorrà com de les seves participades sempre que siguin entitats controlades per aquestes;

v) les emissions d'obligacions o d'altres títols de crèdit no bancaris que reconeixin o creïn un passiu subordinat per part de l'entitat operativa del sistema financer o una entitat controlada, directament o indirecta, per aquesta;

vi) la creació i/o adquisició d'entitats, amb vocació de permanència i amb participació qualificada, així com l'obertura de sucursals a l'estranger o oficines de representació per part de les entitats operatives del sistema financer, incloses les adquisicions de participacions, directes o indirectes, que impliquin l'assoliment d'una participació qualificada;

vii) els canvis en els percentatges de participació, directes o indirectes, de les entitats operatives del sistema financer en altres societats, que suposin l'augment o la reducció d'un percentatge igual o superior al 5% en la seva participació en la societat participada;

viii) l'atorgament de préstecs participatius a entitats participades;

ix) les fusions o escissions de les entitats operatives del sistema financer o de les seves participades sempre que siguin entitats controlades per aquestes;

x) els processos de liquidació i/o dissolució d'entitats operatives del sistema financer o de les seves participades sempre que siguin entitats controlades per aquestes;

xi) qualsevol canvi rellevant que pugui produir-se en les entitats operatives del sistema financer andorrà o en les seves participades, sempre que siguin entitats controlades per aquestes, en relació amb l'autorització atorgada per l'INAF i/o l'autoritat supervisora estrangera;

xii) els fets significatius que puguin comportar una modificació de les estructures organitzativa i/o operativa, de la gestió o de l'activitat de les entitats operatives del sistema financer o de les seves participades sempre que siguin entitats controlades per aquestes;

xiii) els canvis i nomenaments d'auditors externs en les entitats operatives del sistema financer andorrà i en les seves participades sempre que siguin entitats controlades per aquestes; i

xiv) qualsevol altre fet que l'entitat consideri que és significatiu pel seu impacte en els resultats, la solvència o l'estabilitat de l'entitat operativa del sistema financer o del seu grup.

b) Actes sotmesos a inscripció, a més dels que ja disposen d'una autorització prèvia:

i) l'adquisició de participacions no qualificades, directament o indirecta, en entitats o activitats empresarials, andorranes o estrangeres, incloent la creació d'entitats o activitats empresarials a l'estranger, amb vocació de permanència;

ii) els canvis de l'accionariat de les entitats operatives del sistema financer o en les seves participades no compresos en els supòsits de l'apartat a) anterior;

iii) els canvis en l'alta direcció en les entitats participades per les entitats operatives del sistema financer andorrà, quan aquesta participació tingui el caràcter de qualificada;

iv) l'existència de persones que, en la seva condició d'agents financers, actuen en nom i/o per compte de l'entitat

autoritzada i estableixen relacions amb els clients de l'entitat;

v) l'establiment i/o la modificació d'aliances estratègiques;

vi) les modificacions dels estatuts socials de l'entitat operativa del sistema financer andorrà o de les seves participades, quan aquestes modificacions no estiguin compreses en els supòsits anteriors;

vii) la inscripció del nomenament del secretari o vicesecretari del consell d'administració de les entitats operatives del sistema financer andorrà, i/o de les seves participades, quan aquests no actuïn en dit consell en qualitat de consellers; i

viii) l'extinció o baixa d'entitats operatives del sistema financer andorrà i/o de les seves participades.

3. S'habilita l'INAF per reduir, ampliar o modificar els actes sotmesos a comunicació inicial, autorització prèvia i/o inscripció dels actes enumerats en aquest article, en cas de ser necessari per a l'exercici adequat de les seves funcions, mitjançant l'emissió de comunicats tècnics.

Article 21

Organisme responsable

L'INAF és l'organisme responsable de resoldre les sol·licituds d'autorització prèvia i/o d'inscripció establertes a l'article anterior, així com d'establir i actualitzar els registres oficials que contenen les informacions de les entitats relatives als actes enumerats en l'article anterior.

Article 22

Sol·licituds d'autorització prèvia

Per tenir plena efectivitat, amb caràcter previ a la realització dels actes, les entitats operatives del sistema financer han de presentar a l'INAF les sol·licituds d'autorització prèvia relatives als actes referits a la lletra a) de l'apartat 2 de l'article 20.

Article 23

Sol·licituds d'inscripció

Les entitats operatives del sistema financer han de presentar a l'INAF les sol·licituds d'inscripció relatives als actes referits a l'apartat 2 de l'article 20 en el termini màxim de set dies hàbils a

comptar de la data en què es produeix l'acte que s'ha de registrar. S'habilita l'INAF a ampliar aquest termini prèvia sol·licitud per part de l'entitat.

Article 24

Documentació que cal adjuntar a les sol·licituds

Les entitats han d'adjuntar a les sol·licituds la documentació suport sobre l'adequació a la legislació vigent dels actes per als quals se sol·licita l'autorització prèvia i/o la inscripció en virtut de la qual no poden quedar afectades negativament, d'una manera significativa, les garanties tècniques, econòmiques o professionals de l'entitat. L'INAF estableix mitjançant comunicat tècnic el contingut mínim de la documentació a lliurar en cada cas.

Article 25

Informació complementària

L'INAF pot sol·licitar a les entitats la informació complementària que consideri convenient o oportuna en relació amb l'acte objecte de comunicació inicial, d'autorització prèvia o d'inscripció.

Article 26

Termini de resolució i notificació

L'INAF ha de resoldre i notificar les sol·licituds d'autorització prèvia i les d'inscripció en el termini màxim de trenta dies hàbils a comptar de la data de presentació de les sol·licituds o, si escau, de la data de lliurament de la informació complementària, a més d'informar de les vies de recurs existents.

Article 27

Denegació

L'INAF denega l'autorització prèvia i/o la inscripció si, de l'examen de la documentació, es dedueix que l'acte que es vol autoritzar i/o inscriure no s'ajusta a la legislació vigent o pot afectar negativament d'una manera significativa els elements que constitueixen garanties tècniques, econòmiques o professionals de l'entitat o del seu grup.

Article 28

Recurs

Les entitats operatives del sistema financer poden interposar recurs contra les resolucions de l'INAF davant de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles en el termini de tretze dies hàbils

a partir de l'endemà de la notificació de la resolució.

Article 29

Unicitat dels tràmits administratius

1. Quan les sol·licituds d'autorització prèvia i/o d'inscripció dels actes referits a l'article 20 s'han de presentar, en aplicació de la legislació vigent, a altres instàncies administratives, al registre de societats o al registre de comerç, entre altres, aquests han de trametre, en el termini màxim d'un mes, tota la documentació a l'INAF per tal que aquest els pugui tramitar i/o inscriure en els registres corresponents.

2. En els casos mencionats en el paràgraf anterior, les entitats afectades han d'adjuntar a les sol·licituds la documentació oportuna perquè pugui ser tramesa a l'INAF.

Capítol tercer. Protecció de l'inversor

Article 30

Àmbit d'aplicació

Les disposicions contingudes en aquest capítol són d'aplicació a les entitats operatives del sistema financer que presten serveis d'inversió i/o serveis auxiliars d'acord amb la seva autorització administrativa i la legislació vigent.

Article 31

Classificació dels clients

1. Les entitats operatives del sistema financer referides a l'article 30 han de classificar tots els seus clients com a clients minoristes o clients professionals. Són clients minoristes tots els clients que no es consideren clients professionals.

2. Les entitats operatives del sistema financer referides a l'article 30 han d'informar cadascun dels seus clients, de la categoria concreta en què els han classificat, així com del seu dret a sol·licitar una classificació distinta i les conseqüències que se'n poden derivar respecte de la seva protecció.

3. En cas que una de les entitats operatives del sistema financer referides a l'article 30 vulgui considerar algun dels seus clients professionals com a contrapart elegible d'acord amb l'establert a l'article 33; ha d'informar-lo, abans de dur a terme cap transacció amb dita contrapart, que, d'acord amb la informació

de què disposa, se'l considera una contrapart elegible i que el tractarà com a tal llevat que ambdues parts acordin un altre tractament.

Article 32

Clients professionals

1. Es consideren clients professionals els clients que posseeixen l'experiència, els coneixements i la qualificació necessaris per prendre les seves pròpies decisions d'inversió i per valorar correctament els riscos inherents a dites decisions i, en particular, els següents:

a) les entitats bancàries; les entitats financeres -no bancàries- de crèdit especialitzat; les entitats financeres d'inversió, els organismes d'inversió col·lectiva, inclosos els de titulització o de capital risc, i les seves societats gestores, les companyies d'assegurances nacionals i estrangeres, els fons de pensions i les seves societats gestores, els operadors en matèries primeres i en derivats de matèries primeres i els operadors que contractin per compte propi, i en general, qualsevol entitat amb activitat financera que, ara o en el futur, estigui sota la supervisió de l'INAF;

b) els empresaris que individualment reuneixen dos dels requisits següents:

i) que el total de les partides de l'actiu sigui igual o superior a 20.000.000 d'euros;

ii) que l'import de la seva xifra anual de negocis sigui igual o superior a 40.000.000 d'euros;

iii) que els seus recursos propis siguin iguals o superiors a 2.000.000 d'euros.

c) els estats i les administracions públiques en general; els organismes públics que gestionen el deute públic; els bancs centrals; l'INAF, els organismes internacionals i supranacionals com el Banc Mundial, el Fons Monetari Internacional, el Banc Central Europeu, el Banc Europeu d'Inversions i altres organitzacions internacionals similars; i

d) altres inversors institucionals, l'activitat habitual dels quals és invertir en instruments financers, incloses les

entitats dedicades a la titulització i altres transaccions de finançament.

Tanmateix, quan el client és una d'aquestes entitats, l'entitat operativa del sistema financer referida a l'article 30 ha d'informar-lo, abans de prestar-li cap servei, que, d'acord amb la informació de què disposa, se'l considera un client professional i que el tractarà com a tal llevat que ambdues parts acordin un altre tractament.

2. També es consideren clients professionals els clients no mencionats en l'apartat 1, sempre que renunciïn expressament i per escrit al tractament com a clients minoristes i que manifestin que desitgen ser tractats com a clients professionals en tot moment o bé únicament respecte d'un tipus o d'una determinada operació o servei d'inversió.

L'entitat operativa del sistema financer referida a l'article 30 ha d'advertir els clients professionals clarament i per escrit sobre les proteccions i els drets d'indemnització dels quals poden quedar privats i els clients han de declarar per escrit, en un document separat del contracte, que són conscients de les conseqüències de la seva renúncia a aquestes proteccions.

Tanmateix, abans d'acceptar la sol·licitud de renúncia, les entitats operatives del sistema financer referides a l'article 30 han d'adoptar totes les mesures raonables per assegurar-se que el client en qüestió posseeix una competència, una experiència i uns coneixements que garanteixen raonablement, en vista de la naturalesa de les operacions o els serveis, que és capaç de prendre les seves pròpies decisions en matèria d'inversió i de comprendre els riscos que se'n deriven. En el cas de clients que són persones jurídiques, l'avaluació esmentada anteriorment, ha d'efectuar-se a la persona amb poder per realitzar les operacions en nom i per compte d'aquests clients.

Igualment, abans d'acceptar la sol·licitud de renúncia i en el marc de l'avaluació anterior, les entitats operatives del sistema financer referides a l'article 30 han de comprovar que el client compleix, com a mínim, dos dels requisits següents:

i) que ha realitzat, en un mercat de valors, operacions de volums significatius amb una freqüència mitjana de 10 per trimestre, com a mínim, durant els últims quatre trimestres;

ii) que el valor de la cartera d'instruments financers del client, formada per dipòsits d'efectiu o instruments financers sigui superior a 500.000 euros; i

iii) que ocupa o ha ocupat, almenys durant un any, un càrrec professional en el sector financer que requereix coneixements sobre els serveis o les operacions previstos.

Article 33

Contraparts elegibles

1. Les entitats operatives del sistema financer referides a l'article 30 poden iniciar i realitzar operacions amb contraparts elegibles sense estar obligades a complir amb les obligacions previstes en l'article 37 en relació amb aquestes operacions o respecte als serveis auxiliars directament relacionats amb dites operacions.

2. A aquests efectes, es poden considerar contraparts elegibles les entitats i operadors previstos a les lletres a) i c) de l'apartat 1 de l'article anterior, sense perjudici del dret d'aquestes entitats a sol·licitar, de forma general o bé per a cada operació, el tracte com a clients; en aquest últim cas l'entitat operativa del sistema financer queda subjecta al compliment de les obligacions d'informació establertes als articles següents d'aquest capítol i pot tractar aquestes entitats i operadors com a clients professionals, sense perjudici del dret d'aquestes entitats a sol·licitar el tracte com a clients minoristes.

3. Així mateix, si el client ho sol·licita, també es pot considerar contrapart elegible qualsevol persona jurídica que tingui la consideració de client professional d'acord amb l'article anterior. En aquest cas només pot ser reconeguda com a contrapart elegible respecte dels serveis o de les operacions per als quals pot ser tractat com a client professional, i sempre que s'obtingui la confirmació expressa del client que accedeix a ser tractat com a contrapart elegible, de forma general o per a cada operació.

Article 34

Incentius

Als efectes d'aquesta Llei, es consideren incentius permessos els següents:

a) els honoraris, les comissions o els beneficis no monetaris pagats o lliurats a un client o a una persona que actuï pel seu compte, i els oferts pel client o per una persona que actuï pel seu compte;

b) els honoraris, les comissions o els beneficis no monetaris pagats o lliurats a un tercer o a una persona que actuï per compte d'aquest tercer, i els oferts per un tercer o per una persona que actuï per compte d'aquest tercer, sempre que es compleixin les condicions següents:

i) que l'existència, la naturalesa i la quantitat dels honoraris, de les comissions o dels beneficis no monetaris o, en cas que la quantitat no es pugui determinar, el seu mètode de càlcul, siguin mostrats clarament al client, de manera completa, exacta i comprensible, abans de la prestació del servei d'inversió o auxiliar corresponent; no obstant això, es permet que aquesta comunicació als clients s'efectuï de forma resumida informant sobre el sistema d'honoraris, comissions o beneficis no monetaris, sempre i quan l'entitat es comprometi a comunicar la informació més detalladament al client quan aquest ho sol·liciti; i

ii) que el pagament dels incentius augmenti la qualitat del servei prestat al client i que el seu pagament no dificulti el compliment de l'obligació de l'entitat d'actuar en l'interès òptim del client;

c) els honoraris apropiats que permetin la prestació de serveis d'inversió o siguin necessaris a aquesta finalitat, tals com despeses de custòdia, despeses de liquidació i de canvi, taxes reguladores o despeses d'assessoria jurídica i que, per la seva naturalesa, no puguin entrar en conflicte amb el deure de l'entitat d'actuar amb honestedat, imparcialitat i professionalitat d'acord amb l'interès dels seus clients.

Article 35

Obligacions d'informació

1. Qualsevol informació que les entitats operatives del sistema financer referides a l'article 30 dirigeixen als seus clients, actuals o potencials, incloses les comunicacions publicitàries, ha de ser transparent, imparcial, clara i no enganyosa i ha de resultar comprensible per a qualsevol integrant mitjà del grup al que es dirigeix o per als probables destinataris.

2. En cas de difusió en diverses llengües, la informació facilitada per l'entitat ha de ser homogènia.

3. En cas que les mesures exigides a l'article 13 no siguin suficients per garantir raonablement que es previndran els riscos de perjudici per als interessos del client, l'entitat operativa del sistema financer ha de revelar clarament al client la naturalesa general o l'origen dels conflictes d'interès abans d'actuar per compte del client.

4. Abans que un client minorista, actual o potencial, es vinculi amb una entitat operativa del sistema financer perquè li presti serveis d'inversió o serveis auxiliars i amb la finalitat que li permeti comprendre la naturalesa i els riscos dels serveis d'inversió i del tipus d'instrument financer que se li ofereixen i que pugui prendre decisions d'inversió amb coneixement de causa, aquesta entitat està obligada a proporcionar-li, amb antelació suficient, informació adequada sobre:

a) l'entitat, detallant el número de registre a l'INAF corresponent a la seva autorització administrativa, així com els serveis que presta d'acord amb la mateixa, i les dades identificatives i de contacte de l'organisme supervisor;

b) els mecanismes de comunicació que s'empren entre el client i l'entitat, inclosos els mitjans pels quals el client ha de tenir a la seva disposició documents i altres informacions de l'entitat, així com les formes d'enviament i recepció d'ordres;

c) si l'entitat actua a través d'un agent financer, la identificació d'aquest;

d) els instruments financers i les estratègies d'inversió, incloent-hi informació, orientacions i advertències apropiades sobre les característiques

dels productes, els riscos associats a la inversió en aquests instruments financers o en relació amb les estratègies emprades, inclosa, si escau, informació sobre els riscos associats a estratègies de palanquejament, el risc de pèrdua total de la inversió, o la reduïda liquiditat de l'instrument, la volatilitat del preu, o qualsevol marge de garantia obligatori o sobre qualsevol altra obligació similar aplicable a certs instruments financers;

e) la política de protecció d'actius de l'entitat;

f) la política de gestió de conflictes d'interès, la qual es permet proporcionar de forma resumida als clients o potencials clients, sempre i quan l'entitat es comprometi a informar i posar a disposició dels clients o potencials clients informació més detallada de dita política;

g) la política de gestió i execució d'ordres, inclosa la política d'atribució d'ordres si escau; i

h) les despeses i els costos associats.

5. Les entitats operatives del sistema financer, quan tinguin a la seva disposició actius dels seus clients minoristes, han de proporcionar-los, entre altres, si escau, la següent informació:

a) la possibilitat que els actius del client siguin custodiats per un tercer per compte de l'entitat i la responsabilitat de l'entitat sobre dits actius sots-custodiats;

b) la possibilitat que els actius del client puguin ser dipositats en un compte global o òmnibus d'un tercer i els riscos associats;

c) l'existència i les condicions de qualsevol dret de garantia o de retenció que l'entitat o un dipositari tinguin o puguin tenir sobre els actius del client o qualsevol dret de compensació en relació amb aquests actius; i

d) informació clara, completa i precisa sobre les obligacions i responsabilitats de l'entitat en quant a l'ús d'aquests instruments financers, incloses les condicions per a la seva restitució i sobre els riscos inherents; la qual ha de ser proporcionada per les entitats al client abans de realitzar operacions de

finançament de valors relacionades amb instruments financers mantinguts per compte d'un client o utilitzar-los per compte propi o per compte d'un altre client, i amb la suficient antelació i amb suport durable.

6. Les entitats operatives del sistema financer que prestin serveis d'inversió consistents en la gestió discrecional i individualitzada de carteres de conformitat amb el mandat atorgat per clients minoristes han d'incorporar en el contracte entre l'entitat i el client, entre altres, la següent informació: els objectius d'inversió del client amb la consideració del seu test d'idoneïtat, el desglossament de les categories d'actius en els quals es podrà invertir, les modalitats d'informació al client, la durada del contracte i la possibilitat de delegar o subcontractar serveis.

Article 36

Avaluació de la idoneïtat i de l'adequació

1. Les entitats operatives del sistema financer que prestin els serveis d'inversió consistents en la gestió discrecional i individualitzada de carteres de conformitat amb el mandat atorgat pels clients i/o en l'assessorament en matèria d'inversió han de sol·licitar, abans de prestar-los, informació als clients sobre els seus coneixements i la seva experiència en l'àmbit d'inversió corresponent al tipus de producte o de servei concret de què es tracta i sobre la seva situació financera i els objectius d'inversió, amb la finalitat de poder recomanar els serveis d'inversió i els instruments financers que més convinguin al client. La informació relativa als coneixements i a l'experiència no s'ha de sol·licitar en el cas dels clients professionals. Quan es presta el servei d'assessorament d'inversions a un client professional, es pot assumir que pot suportar finançament qualsevol risc d'inversió coherent amb la seva política d'inversió. En cas que l'entitat no obtingui la informació sol·licitada, s'ha d'abstenir de recomanar al client serveis d'inversió o instruments financers.

2. Les entitats operatives del sistema financer que prestin serveis d'inversió distints dels mencionats en l'apartat anterior han de sol·licitar, abans de prestar-los, informació als clients sobre els seus coneixements i la seva experiència en

l'àmbit d'inversió corresponent al tipus de producte o de servei objecte de la transacció o prestació, amb la finalitat de poder avaluar si el producte o servei és l'adequat per al client. La informació relativa als coneixements i a l'experiència no s'ha de sol·licitar en el cas dels clients professionals.

Quan, d'acord amb la informació facilitada pel client, l'entitat consideri que el servei o l'instrument financer no és l'adequat per al client, ha d'advertir-lo de la seva opinió i deixar constància de dit advertiment. En cas que el client no faciliti la informació sol·licitada o que la que faciliti no sigui suficient, l'entitat ha d'advertir el client que aquest fet l'impedeix determinar si el servei o l'instrument financer objecte de la prestació o transacció és adequat per al client.

3. Tanmateix, les entitats operatives del sistema financer que prestin els serveis d'inversió consistents en la recepció, la transmissió i l'execució de les ordres dels clients en relació amb un o més instruments financers, poden prestar-los sense quedar subjectes al compliment de l'obligació d'obtenir la informació o fer la valoració previstes a l'apartat anterior, sempre que es compleixin les condicions següents:

- a) que els serveis es refereixin a accions admesses a cotització en un mercat regulat o en un mercat equivalent, a instruments del mercat monetari, a obligacions o altres valors representatius de deute, a organismes d'inversió col·lectiva i/o altres instruments financers no complexos;
- b) que el servei es presti a iniciativa del client, actual o potencial;
- c) que s'informi el client, abans de prestar el servei que, per a la prestació d'aquest servei, l'entitat operativa del sistema financer no està obligada a avaluar l'adequació de l'instrument financer o del servei d'inversió objecte de la transacció o prestació i que, per tant, el client no gaudeix de la protecció prevista als apartats anteriors; i
- d) que l'entitat operativa del sistema financer compleix les obligacions previstes a l'article 13 i a l'apartat 3 de l'article 35.

4. A l'efecte del compliment dels tests d'idoneïtat i d'adequació previstos en aquest article, les entitats operatives del sistema financer tenen dret a confiar en la informació proporcionada pel client, llevat que aquesta informació sigui manifestament inexacta o incompleta.

Article 37

Gestió i execució d'ordres

1. Les entitats operatives del sistema financer que prestin el servei d'inversió consistent en l'execució per compte dels clients de les ordres de compra o venda d'un o més instruments financers han d'adoptar totes les mesures raonables per obtenir el millor resultat possible per als seus clients quan executen ordres seves, tenint en compte el preu, els costos, la rapidesa, la probabilitat d'execució i de liquidació, el volum, la naturalesa o qualsevol altra consideració pertinent per a l'execució de l'ordre.

Tanmateix, en cas que el client doni instruccions específiques per a l'execució de l'ordre, les entitats operatives del sistema financer han d'executar l'ordre seguint les instruccions específiques del client.

2. Així mateix, les entitats mencionades a l'apartat anterior també han de disposar de procediments i sistemes de gestió d'ordres que assegurin l'execució puntual, justa i ràpida de les ordres dels clients, davant d'altres ordres de clients o dels interessos particulars de la mateixa entitat, i que permetin l'execució de les ordres dels clients, que siguin equivalents, segons el moment en què són rebudes per l'entitat.

3. Amb la finalitat de poder complir el que disposa l'apartat primer, les entitats operatives del sistema financer han d'establir i aplicar una política d'execució d'ordres que ha d'incloure, respecte de cada classe d'instrument, informació sobre els distints centres on executa les ordres dels clients i els factors que influeixen en l'elecció del centre d'execució.

4. Les entitats mencionades a l'apartat primer han de proporcionar als seus clients informació adequada sobre la seva política d'execució d'ordres aplicable, tret d'indicació en sentit contrari, i han d'estar en condicions de demostrar-los, quan ho sol·licitin, que han executat les

seves ordres de conformitat amb la política esmentada.

Quan la política d'execució d'ordres prevegi la possibilitat que les ordres dels clients puguin ser executades al marge d'un mercat regulat o d'un sistema multilateral de negociació, l'entitat ha d'informar els clients d'aquesta possibilitat abans d'executar l'ordre al marge dels mercats i dels sistemes mencionats.

5. Les entitats mencionades a l'apartat primer han de supervisar l'efectivitat dels seus sistemes i la seva política d'execució d'ordres amb l'objecte de detectar i, si escau, corregir qualsevol deficiència. En particular, han de comprovar periòdicament si els centres d'execució inclosos en la política proporcionen els millors resultats possibles per al client o si és necessari canviar els sistemes d'execució. Les entitats estan obligades a proporcionar als clients la informació relativa a qualsevol canvi important en els sistemes o en la política d'execució d'ordres.

6. En els registres de les ordres dels clients s'han de conservar:

- a) l'exemplar original de l'ordre signada pel client o per la persona autoritzada fefaentment quan sigui realitzada per escrit;
- b) el suport magnètic d'enregistrament, quan l'ordre sigui realitzada telefònicament; i
- c) el registre magnètic corresponent, en el cas de transmissió electrònica.

7. Les entitats mencionades a l'apartat primer han d'establir els mitjans necessaris per a la identificació dels seus ordenants, han de disposar dels mitjans per a l'enregistrament de les ordres i han de fer constar en els contractes que les ordres telefòniques seran enregistrades.

Article 38 Informes

Les entitats operatives del sistema financer que mantinguin directament instruments financers o fons de clients, han de posar a disposició dels seus clients, amb caràcter anual i amb suport durador, un informe en què es detalli l'estat de comptes amb el desglossament dels saldos, la composició i la valoració econòmica de tots els dipòsits de valors

i els comptes d'efectiu dels clients, així com un detall de les operacions d'instruments financers o de fons efectuades en el període, a menys que s'hagi facilitat aquesta informació a dits clients en un altre informe periòdic.

Capítol quart. Sobre l'ús d'informació privilegiada i la manipulació de mercat

Secció primera. Sobre l'abús de mercat

Article 39 Àmbit d'aplicació

1. Les prohibicions i obligacions establertes en el present capítol s'apliquen, tret de disposicions contràries, a les actuacions realitzades:

- a) a Andorra o a l'estranger que es refereixin a instruments financers admesos a negociació en un mercat regulat situat a Andorra o que operi a Andorra, o per als quals s'hagi cursat una demanda d'admissió a negociació en aquest mercat;
- b) a Andorra que es refereixin a instruments financers admesos a negociació en un mercat regulat estranger o per als quals una demanda d'admissió a negociació hagi estat presentada davant d'aquest mercat regulat.

2. El present capítol no s'aplica a les operacions vinculades a política monetària, de canvi o de gestió de deute públic.

Article 40 Principis

Quan una entitat operativa del sistema financer presta serveis d'inversió i/o serveis auxiliars als clients, ha de donar compliment a les disposicions contingudes als articles següents d'aquest capítol, tot respectant els següents principis:

- a) garantir la integritat dels mercats de valors mitjançant:
 - i) una actuació diligent i curosa, tant de la pròpia entitat, com de l'alta direcció, del seu personal i dels seus agents, i la de llurs clients o persones que actuïn en nom d'aquests;
 - ii) la facilitació del control de les autoritats competents de la supervisió dels mercats regulats i d'altres sistemes de

negociació en els que operen les entitats operatives del sistema financer; i

b) augmentar la confiança dels inversors en els mercats financers mitjançant el respecte dels més elevats nivells de transparència en l'operativa efectuada en dits mercats.

Article 41 Prohibició d'ús d'informació privilegiada

1. Qualsevol persona de les citades a l'apartat 2 següent, que posseeixi informació privilegiada no pot utilitzar aquesta informació adquirint o cedint, o intentant adquirir o cedir, per compte propi o de tercers, directament o indirecta, instruments financers als que es refereixi aquesta informació.

2. Aquesta prohibició s'aplica a qualsevol persona física o jurídica que estigui en possessió d'aquesta informació:

- a) per la seva condició de membre dels òrgans d'administració, de gestió o de control de l'emissor;
- b) per la seva participació al capital de l'emissor;
- c) per tenir accés a aquesta informació a causa de l'exercici del seu treball, de la seva professió o de les seves funcions;
- d) a causa de les seves activitats delictives; o
- e) que sàpiga o hagués hagut de saber que es tracta d'informació privilegiada, incloent les persones estretament relacionades amb una persona que exerceixi un càrrec directiu en un emissor d'instruments financers.

3. Quan les persones a les quals es refereix l'apartat 2 anterior siguin persones jurídiques, la prohibició expressada en aquest apartat s'aplica també a les persones físiques que haguessin participat en la decisió de procedir a l'operació per compte de la persona jurídica en qüestió.

4. El present article no s'aplica a les transaccions realitzades en compliment d'una obligació, ja vençuda, d'adquirir o cedir instruments financers, quan aquesta obligació estigui contemplada en un acord celebrat abans que la persona de

què es tracti estigui en possessió de la informació privilegiada.

5. Així mateix, les persones esmentades en els apartats anteriors no poden:

a) revelar informació privilegiada a cap persona, a menys que sigui en l'exercici normal del seu treball, professió o funcions, ni

b) recomanar a qualsevol altra persona que adquireixi o cedeixi, o induir-la a fer-ho, basant-se en informació privilegiada, instruments financers a què es refereixi dita informació.

Article 42

Prohibició de manipulació de mercat

1. Cap persona física o jurídica pot dur a terme pràctiques de manipulació de mercat.

2. S'entén per pràctiques de manipulació de mercat:

a) l'execució d'operacions o d'ordres pròpies i de clients:

i) que proporcionin o puguin proporcionar indicis falsos o enganyosos quant a l'oferta, la demanda o el preu d'instruments financers, o

ii) que assegurin, per mitjà d'una persona o de diverses persones que actuïn de manera concertada, el preu d'un o de diversos instruments financers en un nivell anormal o artificial,

- tret que la persona que hagués efectuat les transaccions o emès les ordres per a realitzar aquestes operacions demostrï la legitimitat de les seves raons i que aquestes s'ajusten a les pràctiques de negociació acceptades al mercat regulat en qüestió;

b) les transaccions o ordres de realitzar operacions que emprin dispositius ficticis o qualsevol altra forma d'engany o de maquinació;

c) la difusió d'informació a través dels mitjans de comunicació, inclòs internet, o a través de qualsevol altre mitjà, que proporcionï o pugui proporcionar indicis falsos o enganyosos quant als instruments financers, inclosa la propagació de rumors i notícies falses o enganyoses, quan la persona que les va divulgar sabés o hagués hagut de saber que la informació era falsa o enganyosa. Pel que fa als periodistes que

actuïn a títol professional, aquesta divulgació d'informació s'avalua tenint en compte les normes que regeixen la seva professió, tret que aquestes persones obtinguin directament o indirecta un avantatge o un benefici d'aquesta difusió d'informació.

Article 43

Instruments financers susceptibles d'abús de mercat

1. Es considera susceptible d'abús de mercat qualsevol instrument financer admès a negociació en un mercat regulat o per al qual s'hagi cursat una sol·licitud d'admissió a negociació en un mercat regulat, amb independència de si l'operació ha tingut lloc en dit mercat o no.

2. Els requisits establerts a l'article 41 en relació amb la prohibició d'ús d'informació privilegiada són també aplicables a tots els instruments financers no admesos a negociació en un mercat regulat i el valor dels quals depengui d'un instrument mencionat en el paràgraf anterior.

3. També es considera susceptible d'abús de mercat qualsevol instrument financer admès a negociació en un sistema multilateral de negociació o per al qual s'hagi cursat una sol·licitud d'admissió a negociació en dit sistema, amb independència de si l'operació ha tingut lloc en dit mercat o no.

4. Els requisits establerts a l'article 41 en relació amb la prohibició d'ús d'informació privilegiada són també aplicables a tots els instruments financers no admesos a negociació en un sistema multilateral de negociació i el valor dels quals depengui d'un instrument mencionat en el paràgraf anterior.

Article 44

Autoritat competent

1. L'INAF és l'autoritat administrativa competent per vetllar per l'aplicació de les disposicions establertes en aquest capítol, sense perjudici de les competències de les autoritats judicials. Així, entre altres, l'INAF exerceix el poder disciplinari sobre el subjectes infractors definits a l'article 49. A aquest efecte ha d'iniciar, instruir i resoldre els expedients sancionadors relatius a infraccions sobre les operacions d'abús de mercat i determinar les corresponents sancions.

2. L'INAF pot dur a terme totes les actuacions necessàries a l'exercici de les seves funcions en matèria d'abús de mercat.

En aquest context, s'habilita l'INAF per:

a) accedir a qualsevol document, sigui quina sigui la seva forma, i rebre'n una còpia;

b) requerir informació a qualsevol persona, fins i tot a aquelles persones que intervenen successivament en la transmissió d'ordres o en l'execució de les operacions en qüestió, així com als seus ordenants i, en cas de ser necessari, citar i prendre declaració a qualsevol persona;

c) realitzar inspeccions in situ en entitats sotmeses a la seva supervisió d'acord amb la legislació vigent;

d) requerir la tramesa dels registres existents sobre tràfic de dades i sobre dades telefòniques;

e) requerir el cessament d'una pràctica que sigui contrària a l'establert en aplicació del present capítol;

f) suspendre la negociació dels instruments financers en qüestió;

g) bloquejar preventivament actius durant un termini màxim de 5 dies hàbils i, si escau, sol·licitar l'embargament de dits actius a l'autoritat judicial. En tot cas, l'INAF no té responsabilitats pels danys causats pel bloqueig d'actius realitzat en l'exercici de les seves funcions;

h) requerir la prohibició temporal d'exercir una activitat professional en el sector financer a persones sotmeses a la seva supervisió.

3. El present article s'aplica sense perjudici de les disposicions legals vigents en matèria de secret en l'àmbit laboral i el secret professional.

4. En cas d'existir indicis d'infraccions constitutives de delictes, l'INAF trameta les actuacions al Ministeri Fiscal. Les actuacions contemplades en aquest article no suposen cap menyscabament ni exclusió de les garanties establertes pel procediment penal andorrà.

Article 45

Obligacions per les persones que produeixin o difonguin recomanacions d'inversió

Les persones que produeixin o difonguin a Andorra recomanacions d'inversió en l'exercici del seu treball d'acord amb la legislació vigent, de la seva professió o de les seves funcions, han de vetllar, amb cura raonable, perquè la informació destinada als canals de distribució o al públic sigui presentada de manera equitativa i inclogui els seus interessos o conflictes d'interès existents sobre els instruments financers als quals fa referència dita informació.

Article 46

Obligacions addicionals en relació amb l'abús de mercat

1. Les entitats operatives del sistema financer que gaudeixin de la condició d'emissors de valors, estiguin en procés de demanar l'admissió a la cotització de títols propis i/o es trobin en procés d'emissió pública de valors negociables en algun mercat regulat o sistema de negociació organitzat, han de vetllar per una gestió diligent de la informació privilegiada que els afecti directament i garantir en tot moment la seva confidencialitat. En aquest sentit, han de disposar d'un llistat de les persones que treballen per a ells, en virtut d'un contracte laboral o de qualsevol altra forma, i que tenen accés a informació privilegiada. Les entitats emissores han d'actualitzar periòdicament aquest llistat i l'han de remetre a l'INAF cada vegada que els sigui requerit.

2. Els operadors de mercat han de vetllar perquè els següents senyals no exhaustius, que per si sols no es poden considerar constitutius de manipulació de mercat, es tinguin en compte quan les operacions o ordres de negociació siguin examinades:

a) en quina mesura les ordres de negociació donades o les operacions realitzades representen una proporció significativa del volum diari d'operacions en l'instrument financer pertinent en el mercat regulat corresponent, en especial, quan aquestes activitats produeixen un canvi significatiu en el preu de l'instrument financer;

b) en quina mesura les operacions realitzades per persones amb una posició significativa de compra o venda en un instrument financer produeixen canvis significatius en el preu de l'instrument financer o de l'actiu derivat o subjacent relacionat admès a cotització en un mercat regulat;

c) si les ordres de negociació donades o les operacions realitzades no produeixen cap canvi en el beneficiari efectiu d'un instrument financer admès a cotització en un mercat regulat;

d) en quina mesura les ordres de negociació donades o les operacions realitzades inclouen revocacions de posició en un període curt de temps i representen una proporció significativa del volum diari d'operacions de l'instrument financer corresponent del mercat regulat corresponent, i podrien estar associades amb canvis significatius en el preu d'un instrument financer admès a cotització en un mercat regulat;

e) en quina mesura les ordres de negociació donades o les operacions realitzades es concentren en un període de temps curt en la sessió de mercat i produeixen un canvi de preus que s'inverteix posteriorment;

f) en quina mesura les ordres de negociació donades canvien la representació dels preus de la millor demanda o oferta en un instrument financer admès a cotització en un mercat regulat o, de forma més general, la representació del volum d'ordres disponibles per als operadors de mercat, i són retirades abans de ser executades;

g) en quina mesura es donen les ordres de negociació o es realitzen les operacions en un moment concret, o al voltant d'aquest, en què es calculen els preus de referència, els preus de liquidació i les valoracions, i produeixen canvis que tenen repercussió en aquests preus i valoracions;

3. L'INAF, en l'exercici de les seves funcions de supervisió relatives a l'examen d'ordres de negociació i d'operacions realitzades pels operadors de mercat, també haurà de prendre en consideració els senyals detallats en l'apartat anterior.

Article 47

Obligació de comunicació d'operacions sospitoses a l'INAF

1. Les entitats operatives del sistema financer andorrà han d'avisar l'INAF, en el més breu termini de temps possible, quan tinguin la sospita raonable que una operació pot constituir abús de mercat. A aquest efecte, cada entitat ha de designar les persones responsables d'efectuar aquestes comunicacions i notificar-ne l'INAF.

2. Les entitats citades a l'apartat anterior decideixen, en base a una anàlisi cas per cas, si una operació pot raonablement ser sospitosa de constituir abús de mercat. A aquest efecte, han de tenir en compte els elements que defineixen l'ús d'informació privilegiada o de manipulació de mercat establerts als articles 2, 41 i 42.

3. Les entitats sotmeses a l'obligació establerta en aquest article, han de lliurar a l'INAF la informació següent:

a) descripció de les operacions, i en particular, del tipus d'ordre i del mitjà de negociació emprat;

b) els motius que justifiquen la sospita que les operacions poden ser constitutives d'abús de mercat;

c) els mitjans d'identificació de les persones per compte de les quals les operacions han estat realitzades i de les altres persones implicades en aquestes operacions; i

d) qualsevol altra informació pertinent relativa a l'operació sospitosa.

4. Quan les dades requerides al punt anterior no es trobin disponibles en efectuar la comunicació, aquesta ha de contenir, com a mínim, els motius pels quals les persones que lliuren la informació sospiten que les operacions poden ser constitutives d'abús de mercat. Les informacions complementàries han de ser comunicades a l'INAF tant aviat com sigui possible.

5. La comunicació a l'INAF pot ser efectuada mitjançant carta, correu electrònic, fax o trucada telefònica. En aquest darrer cas, si ho requereix l'INAF, cal lliurar posteriorment una confirmació escrita de la corresponent sospita.

6. Quan la comunicació es refereixi a operacions relatives a un instrument financer admès a negociació en un o diversos mercats regulats estrangers o faci referència a una demanda d'admissió a negociació en tals mercats, l'INAF transmet immediatament la informació lliurada a les autoritats competents dels mercats regulats corresponents.

7. Tret d'existir disposicions legals contràries, en cap cas es pot informar de l'existència de la comunicació d'operacions sospitoses a l'INAF a cap persona, incloses les persones per compte de les quals les operacions hagin estat efectuades i les parts vinculades a dites persones. El respecte d'aquesta obligació no exposa la persona que hagi fet la comunicació ni l'entitat a cap responsabilitat de cap tipus sempre i quan dita persona actui de bona fe.

8. L'INAF manté la confidencialitat sobre la identitat de les persones que efectuïn comunicacions d'operacions sospitoses si, en revelar-la, perjudica o pot perjudicar dites persones.

9. La comunicació a l'INAF d'operacions sospitoses no comporta ni constitueix una violació del secret en l'àmbit laboral o del secret professional, ni una violació de qualsevol restricció a la divulgació d'informacions requerida en virtut d'un contracte o d'una disposició legislativa, reglamentària o administrativa i no comporta cap classe de responsabilitat legal per a la persona que l'hagi efectuada.

Article 48

Cooperació internacional en matèria de lluita contra l'abús de mercat

1. L'INAF col·labora amb autoritats estrangeres competents en matèria d'abús de mercat quan aquesta col·laboració sigui necessària per a la consecució de les seves funcions respectives, en aplicació de les facultats que li són conferides per la legislació vigent. L'INAF assisteix altres autoritats competents estrangeres en matèria d'abús de mercat intercambi d'informació i cooperant en el marc d'investigacions.

2. Cada sol·licitud d'informació o d'assistència rebuda per l'INAF en matèria d'abús de mercat és objecte d'una anàlisi per determinar si aquesta sol·licitud dóna compliment als requisits establerts

en aquest article. En el cas que l'INAF consideri que la petició d'una altra autoritat competent en matèria d'abús de mercat dóna compliment a aquests requeriments, comunica, en el més breu termini de temps possible, a aquesta autoritat la informació requerida per tal de donar compliment a les disposicions previstes a l'apartat anterior i adopta immediatament les mesures que considera escaients per recopilar la informació sol·licitada. Si l'INAF no es troba en disposició de poder lliurar en el més breu termini de temps possible la informació sol·licitada, n'ha d'informar l'autoritat competent demandant i especificar-ne els motius.

3. L'intercanvi d'informacions o l'assistència en matèria d'abús de mercat per part de l'INAF estan sotmesos a les condicions següents:

a) les informacions intercambiades han de ser necessàries per a la consecució de les funcions de l'autoritat competent que les rep;

b) les informacions intercambiades estan sotmeses al secret en l'àmbit laboral i/o al secret professional de l'autoritat competent que les rep i el secret en l'àmbit laboral i el secret professional de dita autoritat han d'oferir garanties com a mínim equivalents a les conferides pel secret en l'àmbit laboral i pel secret professional als quals es troba sotmès l'INAF;

c) la informació facilitada per l'INAF només pot ser emprada per part de l'autoritat competent que la rep per a la finalitat per la qual aquesta informació li ha estat comunicada i aquesta autoritat competent ha de poder garantir que cap altre ús en serà fet.

La sol·licitud d'informació o bé d'assistència efectuada per part d'una autoritat competent d'un altre estat pot ser rebutjada per l'INAF en els següents casos:

a) quan dit intercanvi d'informació o assistència pugui comportar perjudici a la sobirania, a la seguretat i/o a l'ordre públic d'Andorra;

b) quan s'hagi incoat un procediment judicial sobre la base dels mateixos fets i contra les mateixes persones davant dels tribunals andorrans;

c) quan hagi recaigut una resolució judicial definitiva sobre els mateixos fets i respecte a les mateixes persones davant dels tribunals andorrans; o

d) quan la sol·licitud provingui d'una autoritat competent en matèria d'abús de mercat d'un país que no atorga el mateix dret d'informació a l'INAF.

En els casos esmentats en els apartats b) i c) immediatament anteriors, l'INAF notifica a l'autoritat competent demandant la informació més detallada possible sobre el procediment o la resolució judicial en qüestió.

4. Sense perjudici de les disposicions previstes legalment, l'INAF només pot utilitzar la informació rebuda en el marc de l'establert a l'apartat 1 en l'exercici de les seves funcions vinculades al present capítol i en relació amb els procediments administratius o judicials relacionats específicament amb l'exercici d'aquestes funcions.

5. Quan l'INAF és informat, per part d'una autoritat competent en matèria d'abús de mercat estrangera, que actes que incompleixen les lleis estrangeres en matèria d'abús de mercat han estat realitzats a Andorra, o que actes realitzats a l'estranger afecten instruments financers negociats en mercats reglamentats autoritzats a Andorra, l'INAF adopta les mesures apropiades. Així mateix, comunica els resultats de la seva intervenció a l'autoritat competent que l'ha informat i, en la mesura del possible, l'informa dels progressos significatius assolits.

6. L'INAF pot demanar a una autoritat competent estrangera en matèria d'abús de mercat que realitzi una investigació en el seu territori en aquesta matèria. Així mateix, pot demanar que personal de l'INAF acompanyi dita autoritat en aquesta investigació.

7. Quan una autoritat estrangera competent en matèria d'abús de mercat sol·licita a l'INAF que dugui a terme una investigació a Andorra, l'INAF dóna el seu consentiment sempre i quan no es produeixi cap dels fets llistats més endavant en aquest apartat. Així mateix, l'INAF pot permetre que el seu personal estigui acompanyat per agents de l'autoritat demandant quan així s'hagi establert en un acord de col·laboració bilateral o multilateral a aquests efectes.

No obstant això, la investigació es troba íntegrament sota el control de l'INAF.

L'INAF pot denegar la realització d'una investigació a petició d'una autoritat competent estrangera en matèria d'abús de mercat o bé denegar la participació en la investigació d'agents de dita autoritat:

- a) si aquesta demanda pot comportar perjudici a la sobirania o a la seguretat i/o a l'ordre públic d'Andorra;
- b) quan s'hagi incoat un procediment judicial sobre la base dels mateixos fets i contra les mateixes persones davant dels tribunals andorrans;
- c) quan hagi recaigut una resolució judicial definitiva sobre els mateixos fets i respecte a les mateixes persones davant dels tribunals andorrans;
- d) quan la demanda provingui d'una autoritat competent en matèria d'abús de mercat d'un país que no atorga el mateix dret d'informació a l'INAF; o
- e) quan la demanda provingui d'una autoritat competent en matèria d'abús de mercat d'un país el secret en l'àmbit laboral i el secret professional del qual no ofereixin garanties com a mínim equivalents a les conferides pel secret en l'àmbit laboral i pel secret professional al qual es troba sotmès l'INAF.

En els casos esmentats en les lletres b) i c) de l'apartat 7, l'INAF notifica a l'autoritat competent demandant la informació més detallada possible sobre el procediment o la resolució judicial en qüestió.

Secció segona. Règim sancionador en relació amb l'abús de mercat

Article 49

Subjectes infractors

Són subjectes infractors les persones físiques o jurídiques que realitzen les accions o omissions tipificades com a infraccions a l'article següent.

Article 50

Infraccions

1. Constitueix una infracció molt greu la comissió de més de tres infraccions greus en el termini d'un any.

2. Constitueix una infracció greu:

a) l'incompliment de les obligacions o prohibicions establertes en el present capítol en relació amb l'ús d'informació privilegiada i la manipulació de mercat, quan el volum dels recursos o dels valors o dels instruments financers utilitzats en la comissió de la infracció sigui rellevant i l'infractor hagi tingut coneixement de la informació per la seva condició de persona en l'exercici d'un càrrec directiu en un emissor, o en l'exercici de la seva professió, el seu treball o les seves funcions en una entitat operativa del sistema financer;

b) la negativa a facilitar informació a l'INAF per part de qualsevol persona en l'exercici d'un càrrec directiu en un emissor, o en l'exercici de la seva professió, el seu treball o les seves funcions en una entitat operativa del sistema financer, en relació amb les obligacions o prohibicions establertes en el present capítol sobre l'ús d'informació privilegiada i la manipulació de mercat, o la falta de veracitat en la informació facilitada, que obstaculitzin l'exercici de les funcions de supervisió i investigació atribuïdes a l'INAF;

c) la comissió de més de tres infraccions lleus en el termini d'un any.

3. Constitueixen infraccions lleus:

a) els incompliments de les obligacions o prohibicions establertes en el present capítol per part de qualsevol persona en l'exercici d'un càrrec directiu en un emissor, o en l'exercici de la seva professió, el seu treball o les seves funcions en una entitat operativa del sistema financer en relació amb l'ús d'informació privilegiada i la manipulació de mercat que no constitueixin una infracció greu;

b) la falta de veracitat en la informació facilitada a l'INAF o l'obstaculització de l'exercici de les funcions de supervisió i investigació atribuïdes a l'INAF per part de persones diferents a les enumerades a la lletra b) de l'apartat 2 anterior, en relació amb les obligacions o prohibicions establertes en el present capítol sobre l'ús d'informació privilegiada i la manipulació de mercat.

Article 51

Procediment sancionador

El procediment sancionador es tramitarà d'acord amb el que disposa el capítol III de la Llei de regulació del règim disciplinari del sistema financer, de 27 de novembre del 1997.

Article 52

Sancions

1. Les sancions que resulten de cada procediment s'estableixen d'acord amb la qualificació de les infraccions.

2. Les infraccions molt greus se sancionen amb:

a) quan l'incompliment hagi estat comès per una entitat operativa del sistema financer o per una persona en l'exercici dels seus càrrecs d'alta direcció, de dret o de fet, en dita entitat:

i) sanció administrativa a l'entitat de 150.001 fins a 300.000 euros

ii) suspensió temporal o definitiva en l'exercici dels càrrecs d'alta direcció, de dret o de fet, i/o sanció administrativa de 37.501 fins a 75.000 euros a cadascun dels qui, pel fet d'exercir càrrecs d'alta direcció, de dret o de fet, en aquesta entitat, siguin responsables de la infracció, quan aquesta sigui imputable a la seva conducta dolosa o negligent

iii) restricció temporal de la prestació dels serveis d'inversió que hagin estat a l'origen de l'incompliment per un termini màxim de cinc anys;

b) quan l'incompliment hagi estat comès per un emissor o per una persona en l'exercici d'un càrrec directiu en un emissor:

i) sanció administrativa a l'entitat emissora de 150.001 fins a 300.000 euros

ii) sanció administrativa de 37.501 fins a 75.000 euros a cadascun dels qui en un càrrec directiu en un emissor, siguin responsables de la infracció, quan aquesta sigui imputable a la seva conducta dolosa o negligent;

c) quan l'incompliment hagi estat comès per part de persones diferents a les enumerades a les lletres a) i b) de l'apartat 2 anterior, sanció administrativa de 15.001 fins a 25.000 euros.

3. Les infraccions greus se sancionen amb:

a) quan l'incompliment hagi estat comès per una entitat operativa del sistema financer o per una persona en l'exercici dels seus càrrecs d'alta direcció, de dret o de fet, en dita entitat:

i) sanció administrativa a l'entitat de 30.001 fins a 150.000 euros

ii) suspensió temporal en els càrrecs d'alta direcció, de dret o de fet, i/o sanció administrativa de 7.501 fins a 37.500 euros a cadascun dels qui, pel fet d'exercir càrrecs d'alta direcció, de dret o de fet, en aquesta entitat, siguin responsables de la infracció, quan aquesta sigui imputable a la seva conducta dolosa o negligent

iii) restricció temporal de la prestació dels serveis d'inversió que hagin estat a l'origen de l'incompliment per un termini màxim de dos anys;

b) quan l'incompliment hagi estat comès per un emissor o per una persona en l'exercici d'un càrrec directiu en un emissor:

i) sanció administrativa a l'entitat de 30.001 fins a 150.000 euros

ii) sanció administrativa de 7.501 fins a 37.500 euros a cadascun dels qui en un càrrec directiu en un emissor, siguin responsables de la infracció, quan aquesta sigui imputable a la seva conducta dolosa o negligent;

c) quan l'incompliment hagi estat comès per part de persones diferents a les enumerades a les lletres a) i b) de l'apartat 3 anterior, sanció administrativa de 5.001 fins a 15.000 euros.

4. Les infraccions lleus se sancionen amb:

a) quan l'incompliment hagi estat comès per una entitat operativa del sistema financer o per una persona en l'exercici dels seus càrrecs d'alta direcció, de dret o de fet, en dita entitat:

i) sanció administrativa a l'entitat de 3.000 fins a 30.000 euros

ii) sanció administrativa de 150 fins a 7.500 euros a cadascun dels qui, pel fet d'exercir càrrecs d'alta direcció, de dret o de fet, en aquesta entitat, siguin responsables de la infracció, quan

aquesta sigui imputable a la seva conducta dolosa o negligent;

b) quan l'incompliment hagi estat comès per un emissor o per una persona en l'exercici d'un càrrec directiu en un emissor:

i) sanció administrativa a l'entitat de 3.000 fins a 30.000 euros

ii) sanció administrativa de 150 fins a 7.500 euros a cadascun dels qui en un càrrec directiu en un emissor, siguin responsables de la infracció, quan aquesta sigui imputable a la seva conducta dolosa o negligent;

c) quan l'incompliment hagi estat comès per part de persones diferents a les enumerades a les lletres a) i b) de l'apartat 4 anterior, sanció administrativa de 100 fins a 5.000 euros.

5. Quan el benefici obtingut com a conseqüència dels actes o omissions en què consisteixi la infracció sigui ponderable, el límit superior de la sanció administrativa prevista als punts i) de les lletres a) i b) dels apartats 2, 3 i 4 anteriors, s'amplia fins al doble del referit benefici, si aquesta xifra és superior a aquell límit.

6. En aplicació dels apartats 2, 3 i 4 precedents, les sancions dels diversos apartats de cada punt es poden imposar acumulativament.

Article 53

Criteris de graduació de les sancions

Els criteris de graduació de les sancions que s'hagin d'imposar a les persones o entitats que hagin comès algun incompliment de les obligacions o prohibicions establertes en el present capítol en relació amb l'ús d'informació privilegiada i la manipulació de mercat són els establerts a l'article 19 de la Llei de regulació del règim disciplinari del sistema financer, de 27 de novembre del 1997.

Article 54

Normes complementàries del règim sancionador

Pel que fa al règim de prescripció de les infraccions relacionades amb l'ús d'informació privilegiada i la manipulació de mercat, així com als procediments associats a l'ingrés de l'import de les sancions associades i a la inscripció i publicitat de dites sancions, és

d'aplicació l'establert al capítol VI de la Llei de regulació del règim disciplinari del sistema financer, de 27 de novembre del 1997.

Capítol cinquè. Acords de compensació contractual i acords de garantia financera

Article 55

Àmbit d'aplicació

1. Les normes d'aquest capítol s'apliquen a les operacions financeres que es realitzen en el marc d'un acord de compensació contractual atorgat atenent els requisits establerts als apartats 2 i 3; així com als acords de garantia financera i a les garanties financeres vinculades a dits acords i definides en el present capítol, atorgats atenent els requisits establerts als apartats 2 i 3.

2. Les dues parts d'un acord de compensació contractual i tant el beneficiari com el garant, en el cas d'acords de garantia financera o de garanties financeres, han d'estar inclosos en una de les categories següents:

a) una autoritat pública, inclosos, els organismes públics encarregats de la gestió del deute públic o que intervinguin en dita gestió i els organismes públics autoritzats a mantenir comptes de clients;

b) l'INAF, un banc central, el Banc Central Europeu, el Banc de Pagaments Internacionals, un banc multilateral de desenvolupament, el Fons Monetari Internacional i el Banc Europeu d'Inversions;

c) una entitat operativa del sistema financer andorrà, un organisme d'inversió col·lectiva, inclosos els de titulació o de capital risc, un fons de pensions, una entitat asseguradora andorrana, i en general, qualsevol entitat amb activitat financera que, ara o en el futur, estigui sota la supervisió de l'INAF;

d) una entitat no resident autoritzada per dur a terme les activitats reservades a les entitats referides a la lletra c) anterior per la legislació andorrana;

e) una contrapart central, un agent de liquidació o una cambra de compensació, incloses les entitats equivalents

que actuïn en un mercat de futurs, opcions i derivats; o

f) una persona diferent d'una persona física, incloses les entitats col·lectives sense forma jurídica, sempre que l'altra contrapart sigui una institució de les definides en els apartats anteriors.

3. L'existència de l'acord s'ha d'acreditar per escrit o de forma jurídicament equivalent, sense que pugui exigir-se cap altra formalitat per a la seva constitució, validesa, eficàcia davant de tercers, executabilitat o admissibilitat com a prova. El registre o l'anotació per mitjans electrònics o en qualsevol altre suport durador té la consideració de forma jurídicament equivalent a la constància per escrit.

Article 56

Acords de compensació contractual

1. Als efectes d'aquest capítol s'entén per acord de compensació contractual aquell acord que estableixi la creació d'una única obligació jurídica que abasti totes les operacions financeres incloses en el mateix acord i, en virtut del qual, en cas de venciment anticipat, les parts només tinguin dret a exigir-se el saldo net del producte de la liquidació de dites operacions financeres. El fet que hi hagi una única operació vigent sota l'acord en un determinat moment no priva d'efecte les previsions d'aquest capítol. El saldo net s'ha de calcular segons s'estableix a l'acord de compensació contractual o als acords que tinguin relació amb aquest acord, inclosos els acords que vinculin diferents acords de compensació contractual.

2. Als efectes d'aquest capítol es consideren "operacions financeres" realitzades en el marc d'un acord de compensació contractual les següents:

- a) les realitzades sobre instruments financers en la interpretació més àmplia del terme i, com a mínim, els definits a l'article 2;
- b) les operacions dobles o simultànies, o amb pacte de recompra i, en general, les cessions temporals d'actius. Es consideren operacions dobles o simultànies aquelles en què es contracti simultàniament dues compreses, en sentit contrari, de valors

de similars característiques i el mateix import nominal, però amb diferent data d'execució, podent ser ambdues al comptat amb diferents dates de liquidació, a termini, o una al comptat i l'altra a termini; es consideren operacions amb pacte de recompra aquelles en què el titular dels valors els ven fins a la data d'amortització, convenint simultàniament amb el comprador la recompra de valors d'identiques característiques i per igual valor nominal, a una data determinada o intermèdia entre la de venda i la d'amortització més pròxima, sigui aquesta voluntària o parcial;

c) els préstecs de valors; i/o

d) els acords de garantia financera regulats en aquest capítol.

Article 57

Acords de garantia financera i garanties financeres

1. Les garanties financeres poden constituir-se mitjançant un acord de garantia financera amb canvi de titularitat o un acord de garantia financera pignoratícia, independentment que aquests acords estiguin o no coberts per un "acord marc" o unes "condicions generals":

a) un acord de garantia financera amb canvi de titularitat és aquell acord en virtut del qual un garant transfereix la plena propietat de l'actiu sobre el qual es constitueix la garantia financera o el ple dret sobre el mateix a un beneficiari, a l'efecte de garantir o donar un altre tipus de cobertura a les obligacions financeres principals. Queden inclosos dins aquest concepte les operacions dobles o simultànies, o amb pacte de recompra i, en general, les cessions temporals d'actius;

b) un acord de garantia financera pignoratícia és aquell acord en virtut del qual el garant presta o aporta una garantia financera en forma de títol pignoratíci a un beneficiari o a favor d'aquest, conservant el garant la plena o qualificada propietat de l'actiu sobre el qual es constitueix la garantia financera, o plens drets sobre el mateix, en el moment d'establir-se el dret sobre la garantia.

2. La garantia financera que s'aporti ha de consistir en algun dels següents actius:

a) efectiu, entenent-se com a tal el diner abonat en compte en qualsevol divisa, o dret similar al retorn de diner com pot ser el conferit pels dipòsits del mercat monetari;

b) instruments financers en la interpretació més àmplia del terme i, com a mínim, segons l'establert a l'article 2, i tot dret directe o indirecte sobre aquells;

c) drets de crèdit, entenent-se com a tals els drets pecuniaris derivats d'un acord en virtut del qual una entitat operativa del sistema financer andorrà o estranger atorga un crèdit en forma de préstec a un deutor inclòs en una de les categories llistades en l'apartat 2 de l'article 55.

3. S'entén per obligacions financeres principals les obligacions garantides mitjançant un acord de garantia financera que dona dret a un pagament en efectiu o a l'entrega d'instruments financers.

Les obligacions financeres principals poden consistir totalment o parcialment en:

a) obligacions presents o futures, reals, condicionals o possibles (incloses les obligacions procedents d'un acord marc o similar);

b) obligacions d'una persona diferent del garant en relació amb el beneficiari de la garantia; o

c) obligacions d'una determinada categoria o classe que sorgeixin periòdicament.

4. La constitució de la garantia financera requereix, a més de la seva formalització mitjançant un dels acords als quals es refereix l'apartat 1 de l'article 57, l'aportació de l'actiu objecte de la garantia i la constància d'aquesta aportació per escrit o de forma jurídicament equivalent. A aquests efectes:

a) s'entén que una garantia financera ha estat vàlidament aportada quan l'actiu objecte de la garantia financera hagi estat entregat, transmès, mantingut, registrat o acreditat de qualsevol altra forma, de manera que obri en poder o estigui sota el control del

beneficiari o de la persona que actui en el seu nom. En el cas dels valors representats mitjançant anotacions en compte, s'entendrà que la garantia financera ha estat constituïda i aportada des de la inscripció de la nova titularitat o de la garantia pignoratícia al registre comptable corresponent. Els drets de substitució o de retirada de l'excedent de garantia financera a favor del garant o, en el cas dels drets de crèdit, els drets de percepció del producte d'aquests drets de crèdit, fins a nou avís, s'entendran sense perjudici de la garantia financera que s'hagi aportat al beneficiari d'acord amb el que es disposa en aquest capítol;

b) la prova o constància per escrit de l'aportació d'una garantia financera ha de permetre la identificació de l'actiu a què es refereix. Per això, és suficient provar que la garantia financera representada mitjançant anotació en compte de valors, ha estat abonada o constitueix un crèdit en el compte principal al qual es refereix l'apartat 1 de l'article 63 i que, la garantia financera aportada en efectiu, s'hagi abonat o constitueixi un crèdit en el compte designat a aquest efecte;

c) pel que respecta als drets de crèdit, la seva inclusió en una llista de crèdits presentada al beneficiari de la garantia financera, per escrit o de forma jurídica equivalent, és suficient per identificar el dret de crèdit i per demostrar l'aportació d'aquest crèdit com a garantia financera entre les parts i contra el deutor o els tercers.

No obstant, el garant no pot aportar un dret de crèdit com a garantia financera sense haver-ho notificat prèviament al deutor, qui pot renunciar vàlidament, per escrit o per qualsevol altre mitjà jurídicament equivalent a:

i) els seus drets de compensació front el creditor i front a les persones a favor de les quals aquest hagi cedit, pignorat o mobilitzat de qualsevol altra forma el dret de crèdit com a garantia financera; i

ii) els drets que l'emparin en virtut de les normes sobre secret i que, del contrari, impedirien al creditor del dret de crèdit facilitar informació sobre aquest últim o sobre el deutor o restringirien

la seva capacitat per fer-ho, a fi d'utilitzar el dret de crèdit com a garantia financera.

El deutor que pagui abans de ser notificat de l'aportació del dret de crèdit en garantia financera, queda alliberat;

d) la constitució de garanties financeres en benefici de les entitats assenyalades a la lletra e) de l'apartat 2 de l'article 55 pot realitzar-se per manifestació unilateral de qui apareix com a titular de l'actiu objecte de la garantia financera en el registre comptable, en la forma que determinen les seves normes d'ordenació i disciplina, i sense que de dites normes pugui resultar la necessitat de realitzar un acte formal que condicioni la constitució, la validesa o l'eficàcia de la garantia financera.

5. El beneficiari i el garant poden acordar per escrit que el garant pot aportar una garantia financera equivalent per substituir o intercanviar la garantia financera aportada. Es considera garantia equivalent:

a) en cas d'efectiu, el pagament d'un import idèntic i en la mateixa divisa;

b) en cas d'instruments financers, altres instruments financers del mateix emissor o deutor que formin part de la mateixa emissió o classe i del mateix import nominal, divisa i descripció o, quan un acord de garantia financera prevegi la transferència d'altres actius per haver-se produït un fet que afecti els instruments financers que constitueixen la garantia financera, aquests altres actius.

Article 58

Garanties financeres complementàries en el marc dels acords de garantia financera

Les parts d'un acord de garantia financera poden pactar l'aportació de garanties complementàries. Així, poden pactar que, en cas de variacions en el preu de l'objecte de la garantia o de l'import de les obligacions financeres principals inicialment pactades, s'hagi de restablir l'equilibri entre el valor de l'obligació garantida i el valor de les garanties aportades per assegurar-la, bé aportant nous instruments financers o efectiu, o en el seu cas, retornar-los procedint-se així a

la devolució de l'excedent de la garantia aportada. Aquests instruments financers o efectiu tindran la consideració de part integrant de la garantia financera inicial i hauran de ser tractats com si haguessin estat aportats de manera simultània a l'aportació de l'objecte inicial de la garantia financera.

Article 59

Efectes de la substitució, del complement o de la retirada de garanties financeres

La substitució, el complement o la retirada no suposaran la novació extintiva de l'acord de garantia financera, que mantindrà la seva data de constitució original (que serà la que s'apliqui també a la garantia substitutiva i/o adicional).

Article 60

Dret d'utilització de la garantia financera coberta per un acord de garantia financera pignoratícia

1. El beneficiari de la garantia financera pot exercir un dret d'utilització en relació amb una garantia financera aportada en mèrits d'un acord de garantia financera pignoratícia quan les clàusules d'aquest acord així ho prevegin, així, en aquest cas, pot fer ús i disposar com a propietari de l'actiu objecte de la garantia financera prevista en dit acord.

2. Quan un beneficiari exerceix el seu dret d'utilització, contreu l'obligació de transferir un actiu equivalent perquè substitueixi l'actiu que va constituir l'objecte inicial de la garantia financera, com a molt tard, a la data de compliment de les obligacions financeres principals cobertes per l'acord de garantia financera pignoratícia.

També és possible que el beneficiari, a la data prevista per al compliment de les obligacions financeres principals, transfereixi un actiu equivalent o, en la mesura que els termes d'un acord de garantia financera pignoratícia així ho estableixin, compensi el valor de la garantia equivalent o l'utilitzi per complir les obligacions financeres de la seva contrapart.

3. La garantia equivalent que es transfereixi per donar compliment a una obligació com la que es descriu en el primer paràgraf de l'apartat 2 anterior està sotmesa al mateix acord de garantia financera pignoratícia que la garantia financera inicial i és tractada

com si hagués estat aportada en virtut de l'acord de garantia financera pignoratícia simultàniament a la primera prestació de la garantia financera inicial.

4. El present article no s'aplica als drets de crèdit.

Article 61

Execució d'un acord de garantia financera

1. Es considera com un supòsit d'execució, un incompliment d'obligacions o qualsevol fet pactat entre les parts que, en cas de produir-se:

a) permeti al beneficiari de la garantia financera, en mèrits de l'acord de garantia financera o de la Llei, realitzar o apropiari-se de l'actiu objecte de dita garantia financera; o

b) comporti l'aplicació d'una clàusula de liquidació per compensació exigible anticipadament si aquesta clàusula estigués prevista en l'acord de garantia financera.

Per clàusula de liquidació per compensació exigible anticipadament s'entén tota clàusula d'un acord de garantia financera, o d'un acord del qual forma part un acord de garantia financera o, en el cas que no existeixi disposició d'aquest tipus, qualsevol norma legal, per la qual, en cas de produir-se un supòsit d'execució:

a) el venciment de les obligacions de les parts s'avança, de manera que siguin executables immediatament i s'expressen com una obligació de pagament d'un import que representa el càlcul del seu valor actual, o bé anul·len aquestes obligacions i es substitueixen per l'obligació de pagament d'un import idèntic; i/o

b) es tindrà en compte el que cada part degui a l'altra respecte a dites obligacions i la part del deute de la qual sigui superior pagarà a l'altra part una suma neta global idèntica al saldo del compte.

2. Quan es produeixi un supòsit d'execució d'una garantia financera aportada en virtut d'un acord de garantia financera pignoratícia, el beneficiari podrà executar-la, en les condicions previstes a l'acord, com segueix:

a) si es tracta d'instruments financers, mitjançant la venda o l'apropiació i mitjançant la compensació o l'aplicació del

seu valor al compliment de les obligacions financeres principals;

b) si es tracta d'efectiu, mitjançant la compensació del seu import o utilitzant-lo per executar les obligacions financeres principals;

c) si es tracta de drets de crèdit, mitjançant la venda o l'apropiació i mitjançant la compensació o l'aplicació del seu valor al compliment de les obligacions financeres principals.

3. L'apropiació referida en l'apartat 2 només serà possible quan:

a) s'hagi acordat entre les parts a l'acord de garantia financera; i

b) les parts hagin acordat a l'acord de garantia financera pignoratícia les modalitats de valoració dels instruments financers i dels drets de crèdit.

4. Els mitjans per executar la garantia financera mencionats a l'apartat 2 no es supeditaran, sense perjudici de les condicions acordades a l'acord de garantia financera pignoratícia, a cap dels següents requisits:

a) que s'hagi notificat prèviament la intenció de procedir a l'execució;

b) que les clàusules relatives a l'execució siguin aprovades per un tribunal, un funcionari públic o una altra persona;

c) que l'execució s'efectuï mitjançant subhasta pública o de qualsevol altra manera prescrita; o

d) que hagi conclòs tot termini addicional.

5. En els supòsits d'utilització de l'actiu objecte de la garantia regulats a l'article 60, quan es produeixi un supòsit d'execució mentre estigui pendent una obligació d'aportar l'actiu equivalent, aquesta obligació podrà ser extingida mitjançant la seva inclusió en una clàusula de liquidació per compensació exigible anticipadament.

6. L'execució o la valoració de la garantia financera i el càlcul de les obligacions financeres principals s'hauran de realitzar a valor de mercat, calculat de forma raonable i objectiva.

Article 62

No aplicació de determinades disposicions en matèria d'insolvència

1. El fet que una o ambdues parts d'un acord de garantia financera hagin cessat els pagaments, o siguin part d'un procediment de fallida, d'arranjament judicial, de liquidació, d'administració o intervenció, no pot ser causa per declarar nul o rescindir un acord de garantia financera o l'aportació d'una garantia financera en mèrits de dit acord:

a) quan l'inici d'un dels procediments descrits en aquest apartat sigui posterior a la formalització de l'acord de garantia o a l'aportació de la garantia;

b) quan l'inici o obertura d'un dels procediments descrits en aquest apartat es produeixi el mateix dia però abans que hagi estat formalitzat un acord de garantia financera o que s'hagi aportat la garantia financera, la garantia serà jurídicament executable i vinculant amb tercers sempre que el beneficiari pugui provar que no tenia coneixement ni havia de tenir-lo, de l'obertura de dit procediment o de l'adopció de dites mesures.

2. L'obertura d'un dels procediments descrits a l'apartat 1 no serà causa per anul·lar o rescindir l'aportació d'una garantia financera, d'una garantia financera complementària o d'una garantia financera equivalent, sempre que:

a) l'aportació de dita garantia s'hagi efectuat el dia d'obertura d'un dels procediments descrits a l'apartat 1, però amb anterioritat a la resolució que ha motivat l'obertura de dit procediment o l'adopció de dites mesures, o s'hagi efectuat en un període de temps determinat, anterior a l'obertura de dit procediment o a l'adopció de dites mesures, i definit per referència a dita obertura i adopció, o en funció de l'adopció de la resolució de les mesures o altres esdeveniments en el transcurs dels citats procediments o mesures; i/o

b) l'obligació financera principal s'hagi contret en data anterior a la de l'aportació de la garantia financera, de la garantia complementària o de la garantia equivalent.

3. Als efectes d'aquest capítol, s'entén per inici o obertura d'un dels

procediments descrits a l'apartat 1, la resolució judicial que declari la cessació de pagaments i el corresponent procediment d'arranjament judicial o de fallida.

4. Els acords de garantia financera no es veuen limitats, restringits ni afectats de cap manera pel fet que una o ambdues parts d'un acord hagin cessat els pagaments, o siguin part d'un procediment de fallida, d'arranjament judicial, de liquidació, d'administració o intervenció i poden executar-se, immediatament, de forma separada, d'acord amb els pactes entre les parts i el previst en aquest article.

5. L'execució de la clàusula de liquidació per compensació exigible anticipadament i, per tant, la declaració de venciment anticipat, resolució, terminació, execució o efecte equivalent de les operacions financeres definides en aquest capítol realitzades en el marc d'un acord de compensació contractual, inclosos els acords de garantia financera, o en relació amb els mateixos acords, no pot veure's limitada, restringida o afectada de cap forma pel fet que una o ambdues parts hagin cessat els pagaments, hagin sol·licitat o siguin part d'un procediment de fallida, d'arranjament judicial, de liquidació, d'administració o intervenció. La clàusula de liquidació per compensació exigible anticipadament no pot supeditar-se a cap dels requisits previstos en l'apartat 4 de l'article 61.

En el supòsit que una de les parts de l'acord de compensació contractual, inclosos els acords de garantia financera, es trobi en una de les circumstàncies previstes al paràgraf anterior, s'ha d'incloure com a crèdit o deute de la part immersa en aquestes situacions, exclusivament l'import net de les operacions financeres emparades en l'acord, calculat conforme a les regles establertes al mateix acord o als acords que hi tinguin relació.

6. Les operacions financeres que es realitzen en el marc d'un acord de compensació contractual, inclosos els acords de garantia financera, o als acords que hi tinguin relació, no poden ser impugnades o anul·lades a l'empara del que disposen els articles 26 a 31 del Decret de suspensió de pagaments i fallida, del 4 d'octubre del 1969, excepte si es demostra frau en el moment en què van ser contractades.

Article 63

Conflicte de normes

1. Tota qüestió relativa a qualsevol dels punts indicats a l'apartat 2 següent en relació amb una garantia financera pignoratícia d'anotacions en compte, és a dir, d'una garantia financera que està constituïda per instruments financers la titularitat dels quals està legitimada per anotacions en un registre o compte mantinguts per un intermediari o en el seu nom, es regirà per la legislació del país en què es trobi el compte principal. S'entén per compte principal aquell en què es realitzin les anotacions per les quals es presta al beneficiari dita garantia financera pignoratícia d'anotacions en compte. La referència a la legislació d'un país és una referència a la seva legislació nacional i desestima tota norma en virtut de la qual, per decidir la qüestió rellevant, s'hagués de fer referència a la legislació d'un altre país.

2. Les qüestions a les que fa referència l'apartat 1 són:

- a) la naturalesa jurídica i els efectes sobre la propietat de la garantia financera pignoratícia d'anotacions en compte;
- b) els requisits per perfeccionar un acord de garantia financera relatiu a una garantia financera pignoratícia d'anotacions en compte i l'aportació de la garantia financera pignoratícia d'anotacions en compte en mèrits d'aquest acord i, de manera més general, el compliment dels requisits necessaris per fer que l'acord i l'aportació mencionats sorgeixin efectes davant de tercers;
- c) si el títol o dret del beneficiari d'una garantia financera pignoratícia sobre actius representats mitjançant anotacions en compte és inferior o subordinat a d'altres títols o drets reivindicats o si ha tingut lloc una adquisició de bona fe;
- d) els passos requerits per a la realització de la garantia financera pignoratícia d'anotacions en compte després d'un supòsit d'execució.

Disposició addicional

Els capítols primer, segon i tercer d'aquesta Llei queden sotmesos al règim sancionador establert per la Llei de regu-

lació del règim disciplinari del sistema financer de 27 de novembre del 1997.

Disposició transitòria

Les disposicions establertes en els capítols primer i cinquè, les establertes en les seccions tercera i quarta del capítol segon i les disposicions establertes en el capítol quart, a excepció dels articles 46 i 47, són d'aplicació immediata a la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei. Les obligacions establertes en els articles 46 i 47 del capítol quart són d'aplicació als tres mesos de l'entrada en vigor d'aquesta Llei. Finalment, les entitats operatives del sistema financer andorrà han d'adaptar-se a les disposicions establertes en la secció primera i segona del capítol segon i al capítol tercer en un termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, amb el benentès que tota la normativa establerta en aquestes disposicions provinents dels capítols primer i segon del títol III de la Llei 14/2010, del 13 de maig, de règim jurídic de les entitats bancàries i de règim administratiu bàsic de les entitats operatives del sistema financer, continuen plenament vigents durant tot aquest període transitori.

Disposició derogatòria

Queden derogats els articles 1 a 7, 18 a 44 i 46 a 55 de la Llei 14/2010, del 13 de maig, de règim jurídic de les entitats bancàries i de règim administratiu bàsic de les entitats operatives del sistema financer; el Decret del 12 d'octubre del 2011, pel qual es deleguen a l'Institut Nacional Andorrà de Finances les competències establertes als articles 22 a 42 de la Llei 14/2010, del 13 de maig, de règim jurídic de les entitats bancàries i de règim administratiu bàsic de les entitats operatives del sistema financer; la Llei d'ordenació del sistema financer andorrà del 27 de novembre del 1993, així com qualsevol disposició de rang igual o inferior que s'oposi al que s'estableix en aquesta Llei.

Disposició final primera

El Govern, a proposta del ministeri encarregat de les finances, en relació amb l'article 18, relatiu als comptes anuals, ha d'establir la normativa comptable específica per a les entitats operatives del sistema financer i ha de determinar les normes subsidiàries inherents a la

seva aplicació i al seu desenvolupament. El Govern pot delegar aquesta facultat a l'INAF.

Disposició final segona

S'habilita l'INAF a establir les obligacions de comunicació a l'INAF de les operacions per compte propi de directius de les entitats operatives del sistema financer amb valors de dita entitat.

Disposició final tercera

S'habilita l'INAF a desenvolupar, via emissió de comunicats tècnics, les disposicions establertes en aquesta Llei, a excepció de les esmentades a la disposició final primera.

Disposició final quarta

S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 10/2008 del 12 de juny, de regulació dels organismes d'inversió col·lectiva de dret andorrà:

1. L'apartat 8 del títol preliminar queda redactat com segueix:

“8. Mercat reglamentat o regulat: un mercat reglamentat o regulat és:

a) tot el que figuri en un dels llistats relatius a aquests mercats dels estats membres de la Unió Europea així com de la resta de mercats de negociació de valors i instruments financers de països tercers autoritzats i/o supervisats per una autoritat que operi d'acord amb els estàndards internacionals en matèria de regulació i supervisió de mercats financers; o

b) qualsevol mercat o sistema multilateral de negociació de valors o instruments financers que disposi de funcionament regular i que estigui sotmès a unes normes establertes per les autoritats competents relatives al funcionament del mercat i a les condicions d'accés, d'admissió a negociació, de transparència i de protecció similars a les dels mercats als quals es refereix l'apartat anterior i que sigui considerat com a tal per l'INAF.”

2. L'article 37 queda redactat com segueix:

“Article 37.

Auditoria externa

1. Els OIC tenen l'obligació de sotmetre a auditoria els seus comptes anuals. Els

OIC creats durant el darrer trimestre de l'any poden sol·licitar autorització a l'INAF per quedar exclosos d'aquesta obligació durant el primer any, sempre que l'INAF ho consideri apropiat d'acord amb la seva naturalesa i la seva complexitat, i dels riscos als quals està exposat. En aquest cas, han de sotmetre a auditoria la comptabilitat d'aquest darrer trimestre juntament amb la comptabilitat corresponent a l'exercici següent en el segon exercici.

2. Els OIC han de tenir contractada en tot moment una entitat auditora responsable de l'auditoria externa dels seus comptes anuals. Aquesta designació ha de ser aprovada per la junta general d'accionistes de l'OIC que revesteix la forma de societat o de la societat gestora de l'OIC que revesteix la forma de fons, segons escaigui, responsables del nomenament dels auditors externs, a partir d'una proposta de l'òrgan d'administració de l'OIC o el consell d'administració de la societat gestora, segons correspongui, i prèvia autorització de l'INAF. Per tal de donar compliment als preceptes establerts en aquesta Llei, el nomenament d'auditors ha de garantir que una entitat auditora és en tot moment responsable de l'auditoria de l'OIC.

3. L'auditor extern i/o l'entitat auditora han d'esser independents de l'OIC auditat i no participar en la presa de decisions d'aquest últim. En aquest sentit, l'entitat auditora i/o l'auditor extern no poden mantenir cap relació financera, comercial, laboral o d'un altre tipus, ja sigui directament o indirecta, amb l'OIC auditat, sobre la base de la qual una tercera part objectivament, raonablement i adequadament informada, pugui arribar a la conclusió que la independència estigui compromesa. Si la independència de l'auditor extern i/o l'entitat auditora es veïés compromesa per qualsevol factor, l'auditor extern i/o l'entitat auditora tenen l'obligació d'establir les salvaguardes necessàries per reduir aquests factors i evitar comprometre així la seva independència. En el supòsit que les salvaguardes no redueixin adequadament els factors que comprometen la seva independència, l'auditor extern o l'entitat auditora s'abstindrà de realitzar l'auditoria.

4. Els auditors externs i les entitats auditores han de respectar les normes

ètiques professionals més exigents. En aquest sentit, els auditors externs i les entitats auditores han de tenir en consideració els principis reflectits en el Codi ètic de la Federació Internacional de Comptables (IFAC).

5. L'entitat auditora és nomenada per un període inicial màxim de 5 anys renovable, sense que en cap cas el còmput global d'aquest nomenament pugui excedir els 10 anys consecutius. Al venciment de cada nomenament, l'òrgan d'administració de l'OIC que revesteix la forma de societat o el consell d'administració de la societat gestora de l'OIC que revesteix la forma de fons, ha de dur a terme un procés d'avaluació del seu auditor per considerar la conveniència o no de renovar-lo. Aquest procés d'avaluació ha de permetre avaluar si l'auditor ha complert amb les seves obligacions legals, reguladores i professionals en el desenvolupament del seu mandat. L'òrgan d'administració de l'OIC o el consell d'administració de la societat gestora, segons correspongui, ha d'informar l'INAF dels criteris emprats per a aquesta avaluació i la seva conclusió i, en el seu cas, sol·licitar la corresponent autorització prèvia i, posteriorment, ha d'informar la junta general d'accionistes i proposar-li la renovació o el canvi d'auditor. En tot cas, l'entitat auditora no pot tornar a ser contractada de nou fins passats dos anys des de la finalització del darrer contracte.

6. Contractar un soci diferent de la mateixa entitat auditora, malgrat el fet que pertanyi a una filial d'un altre país, no es considera compliment del que es disposa en els apartats anteriors.

7. La resolució de la sol·licitud d'autorització prèvia per al nomenament d'una entitat auditora s'ha de regir pel règim previst a l'article 46. En tot cas, l'entitat auditora d'un OIC que revesteixi la forma de fons d'inversió ha de ser la mateixa que l'entitat auditora de la societat gestora. En el cas de les SICAV l'auditor pot ser diferent del que hagi estat nomenat per la societat gestora. El nomenament efectiu de l'entitat auditora s'ha d'inscriure en els registres de l'INAF en el termini màxim de 20 dies hàbils a comptar de la data en què es produeix el nomenament. L'INAF ha de resoldre la sol·licitud d'inscripció en el termini previst a l'article 48.

8. L'informe d'auditoria ha de fer menció de la validació de la valoració de les aportacions a l'OIC que no hagin estat dineràries.

9. En el cas de societats i fons amb compartiments, l'auditoria de comptes ha de referir-se a cadascun dels compartiments i classes.

10. La direcció i la signatura dels treballs d'auditoria poden correspondre a un o diversos socis d'una mateixa entitat auditora. Els informes d'auditoria no poden anar signats amb l'anagrama de l'entitat esmentada i és necessària la signatura dels socis responsables que han estat al càrrec del treball de camp dut a terme en l'OIC auditat. Els informes no poden ser signats per altres socis de la mateixa entitat que no hagin participat en el treball.

11. En cas que els auditors externs tinguin coneixement de l'existència d'elements susceptibles d'afectar significativament l'estabilitat dels OIC, n'han d'emetre un informe amb caràcter immediat, i l'OIC auditat o la seva societat gestora té l'obligació de remetre'n una còpia a l'INAF. Si en el termini de cinc dies hàbils l'auditor no té constatació fefaent que s'ha produït aquesta tramesa, ha d'enviar directament una còpia de l'esmentat informe a l'INAF. En cas de canvi d'auditors, l'entitat auditora que ha de donar compliment a aquest requeriment és la que té vigent el seu nomenament per part de la junta general d'accionistes.

12. L'entitat auditora externa o els auditors han de facilitar a l'INAF, a part de la informació i els informes complementaris establerts en la legislació vigent i en les normes tècniques instrumentals de l'INAF, tota la informació sol·licitada per l'INAF en relació amb els treballs d'auditoria duts a terme per l'auditor en un OIC.

13. L'auditoria dels comptes anuals individuals dels OIC s'ha de realitzar d'acord amb l'establert a les Normes Internacionals d'Auditoria emeses per la *International Auditing and Assurance Standards Board*. S'habilita l'INAF a establir normes complementàries a les esmentades en el punt anterior sempre que ho consideri oportú.

14. Les entitats d'auditoria i els seus empleats o auditors externs, en el marc de les seves actuacions en OIC de dret andorrà, estan sotmesos al deure de secret en l'àmbit laboral i al secret professional. A aquest efecte, han d'adoptar totes les mesures de prudència i cautela que siguin convenients amb vista a la salvaguarda d'aquest deure de secret. La violació del deure de secret en l'àmbit laboral i/o del secret professional, llevat de causa legal de justificació, és constitutiva de delictes en els termes previstos en el Codi penal.

15. Les entitats d'auditoria o els auditors que incompleixen les obligacions derivades dels apartats anteriors i/o que no executin les exigències i els encàrrecs de l'INAF establerts en els mitjans de supervisió i control referits en el règim disciplinari del sistema financer, podran ser sancionats amb una sanció de 1.000 fins a 30.000 euros i la seva inhabilitació professional a Andorra per un període no superior a cinc anys, si l'incompliment s'ha produït per negligència; o amb una sanció de 30.001 fins a 150.000 euros i la seva inhabilitació professional definitiva a Andorra, si l'incompliment s'ha produït de forma intencionada.

16. Per a la graduació de les sancions a les entitats d'auditoria o als auditors, dins dels límits establerts en el punt precedent, s'ha de tenir en compte la gravetat del perill creat i/o dels perjudicis ocasionats i les sancions fermes que els hagin estat imposades durant els últims cinc anys."

Disposició final cinquena

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de ser publicada al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Casa de la Vall, 9 de maig del 2013

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Nosaltres els coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell

Copríncep d'Andorra

François Hollande
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra